

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 5.7.2016
COM(2016) 450 final

2016/0208 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivei 2009/101/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

{ SWD(2016) 223 final }

{ SWD(2016) 224 final }

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere stabilește o serie de măsuri pentru a combate mai bine finanțarea terorismului și pentru a asigura o mai mare transparență a tranzacțiilor financiare și a entităților corporative în temeiul cadrului juridic preventiv în vigoare în Uniune, și anume Directiva (UE) 2015/849 (denumită în continuare „a patra DCSB”)¹. De asemenea, aceasta include anumite modificări subsecvente la normele relevante de drept al societăților comerciale din Directiva 2009/101/CE².

Adoptarea versiunii actualizate a normelor de combatere a spălării banilor, în mai 2015, a reprezentat un pas important spre creșterea eficienței eforturilor UE de combatere a spălării banilor obținuți din activități infracționale și de combatere a finanțării activităților teroriste.

Însă amenințarea teroristă s-a amplificat și a evoluat în ultima vreme. În același timp, alimentat de progresele tehnologice și de cele din domeniul comunicațiilor, sistemul financiar interconectat de la nivel mondial înlesnește disimularea și deplasarea fondurilor prin lume, prin crearea cu rapiditate și ușurință a unui șir întreg de societăți ce există doar pe hârtie ce trec dincolo de frontiere și jurisdicții, îngreunând din ce în ce mai mult urmărirea traseului banilor. Persoanele care spală bani, evazioniștii, teroriștii, fraudatorii și alți infractori pot cu toții să își acopere urmele în acest mod.

Un sistem financiar solid, cu un control adecvat și instrumente analitice adecvate în vigoare, poate contribui, prin semnalarea modelelor de operațiuni anormale, la o mai bună înțelegere a conexiunilor, a rețelelor și a amenințărilor teroriste și criminale și poate conduce la acțiuni preventive pertinente ale tuturor autorităților competente implicate. Cu toate acestea, există încă lacune în supravegherea numeroaselor mijloace financiare utilizate de teroriști, de la numerar și comerț cu artefacte culturale până la monede virtuale și carduri preplătite anonime. Prezenta propunere urmărește să abordeze aceste lacune, evitând, în același timp, obstacolele inutile în calea funcționării serviciilor de plată și a piețelor financiare pentru cetățenii obișnuiți și întreprinderile care respectă legea, realizând astfel un echilibru între necesitatea de a spori securitatea și necesitatea de a proteja drepturile fundamentale, inclusiv protecția datelor, și libertățile economice.

În același timp și în plus față de problemele legate de finanțarea terorismului, au fost constatate lacune semnificative în privința transparenței tranzacțiilor financiare din întreaga lume care indică faptul că jurisdicțiile offshore sunt adesea utilizate ca locații ale entităților intermediare, ceea ce distanțează proprietarul real de activele deținute, adesea în scopul evitării impozitării și al evaziunii fiscale. Prezenta propunere urmărește să evite disimularea la

¹ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

² Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

scară largă a fondurilor care poate împiedica lupta eficientă împotriva criminalității financiare, precum și să asigure o mai mare transparență a întreprinderilor astfel încât beneficiari reali efectivi ai societăților sau ai altor construcții juridice să nu se poată ascunde în spatele unor identități nedivulgate.

În Agenda europeană privind securitatea³, Comisia a identificat ca prioritate modernizarea cadrului juridic al UE pentru combaterea terorismului. Concluziile Consiliului Justiție și Afaceri Interne din 20 noiembrie 2015⁴, ale Consiliului Afaceri Economice și Financiare din 8 decembrie 2015⁵, precum și ale Consiliului European din 18 decembrie 2015⁶ au subliniat necesitatea de a intensifica și mai mult lucrările în acest domeniu, pornind de la îmbunătățirile realizate cu cea de a patra DCSB.

La 2 februarie 2016, Comisia a prezentat un plan de acțiune pentru consolidarea luptei împotriva finanțării terorismului⁷ care se axează pe două direcții principale de acțiune: urmărirea teroriștilor prin supravegherea operațiunilor financiare și împiedicarea transferului de fonduri sau de alte active de către aceștia; și blocarea surselor de venituri utilizate de organizațiile teroriste, vizând capacitatea acestora de a colecta fonduri. Planul de acțiune a anunțat o serie de măsuri legislative și operaționale specifice, ce includ prezenta propunere, care urmează să fie puse în aplicare rapid.

La 12 februarie 2016, consiliul miniștrilor de afaceri economice și financiare a invitat Comisia să își prezinte propunerea de modificare a celei de a patra DCSB cât mai curând posibil și nu mai târziu de al doilea trimestru al anului 2016. La 22 aprilie 2016, Consiliul informal ECOFIN a cerut, la rândul său, să se ia măsuri mai ales pentru a crește accesibilitatea registrelor cu beneficiarii reali, pentru a clarifica cerințele de înregistrare în cazul fiduciilor, pentru a accelera interconectarea registrelor naționale cu beneficiarii reali, pentru a promova schimbul automat de informații privind beneficiarii reali, precum și pentru a consolida normele de precauție privind clientela⁸. În Rezoluția sa din 16 decembrie 2015⁹, Parlamentul European a subliniat deja că îmbunătățirea transparenței, a coordonării și a convergenței în ceea ce privește politicile de impozitare a societăților oferă un cadru eficient pentru a asigura o concurență loială între întreprinderi în cadrul Uniunii și a proteja bugetele publice de rezultate negative.

Revizuirea propusă a celei de a patra DCSB este, de asemenea, în concordanță cu evoluțiile de la nivel mondial. La nivel internațional, Rezoluțiile 2199(2015) și 2253(2015) ale Consiliului de Securitate al ONU au cerut să se ia măsuri pentru a împiedica grupările teroriste să obțină acces la instituțiile financiare internaționale. În plus, Declarația G20 din 18 aprilie 2016 invită Grupul de Acțiune Financiară Internațională (denumit în continuare „GAFI”) și Forumul mondial privind transparența și schimburile de informații în scopuri fiscale să facă propuneri

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Agenda europeană privind securitatea”, COM(2015) 185 final.

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/11/20-jha-conclusions-counter-terrorism/>

⁵ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/12/08-ecofin-conclusions-corporate-taxation/>

⁶ <http://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2015/12/18-euco-conclusions/>

⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului, COM(2016) 50 final.

⁸ <http://english.eu2016.nl/documents/publications/2016/04/22/informal-ecofin---line-to-take-nl-presidency>.

⁹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2015-0457+0+DOC+XML+V0//RO>

inițiale pentru a îmbunătăți implementarea standardelor internaționale în materie de transparență, inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea informațiilor privind beneficiarii reali și schimburile internaționale de astfel de informații.

O supraveghere și o asigurare a respectării legislației care să fie eficace sunt esențiale pentru a preveni spălarea banilor, finanțarea terorismului și a criminalității în general. Comisia va monitoriza transpunerea corectă a cerințelor Uniunii în legislația națională, precum și punerea lor efectivă în practică de către statele membre.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

La 20 mai 2015 a fost adoptat un cadru revizuit privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. Normele revizuite constau în cea de a patra DCSB și în Regulamentul (UE) 2015/847 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri.

Data de transpunere a celei de a patra DCSB și intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) 2015/847 este 26 iunie 2017. Cu toate acestea, Comisia a încurajat statele membre să anticipeze data transpunerii celei de a patra DCSB, iar prezenta propunere modifică această dată cu 1 ianuarie 2017. Modificările propuse se referă la anumite aspecte pe care statele membre pot fi invitate deja să le abordeze, în cadrul actualului proces de transpunere a dispozițiilor celei de a patra DCSB. Toate măsurile urmăresc creșterea eficienței actualului sistem de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și au fost elaborate astfel încât să îl completeze în mod coerent. Prin urmare, această propunere prevede norme care se bazează pe experiența acumulată de statele membre în transpunerea și punerea în aplicare a celei de a patra DCSB (crearea de registre centrale), care răspund solicitărilor celor care aplică efectiv normele (desemnarea de noi entități obligate, imputernicirea unităților naționale de informații financiare, armonizarea abordării față de țările terțe cu grad înalt de risc) și care reflectă cele mai recente tendințe observate în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (îmbunătățirea accesului la informațiile privind beneficiarii reali). Astfel, prezenta propunere oferă un cadru care ar trebui să permită ca ordinea juridică națională a statelor membre să fie actualizată și mai bine pregătită pentru a face față provocărilor curente. Statele membre, în lumina angajamentelor pe care și le-au asumat deja, ar trebui să fie în măsură să accelereze ritmul transpunerii acestor dispoziții.

Prezenta propunere ține seama de constatările și evaluarea Comisiei prin mecanismele sale existente de evaluare a cadrelor juridice și instituționale ale statelor membre și a practicilor acestora în domeniul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului. Aceasta se bazează pe datele comunicate Comisiei în contextul transpunerii celei de a patra DCSB. De asemenea, modificările propuse iau în considerare studiile și rapoartele relevante existente (în special cele din 2009 și 2012) privind normele de aplicare în vigoare în statele membre, toate cerințele stabilite recent la nivel internațional (în special recomandările revizuite ale GAFI) și toate informațiile colectate până în prezent, prin inițierea procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În plus, pentru a avea o imagine completă și exactă, Comisia a luat în considerare datele puse la dispoziție prin intermediul cooperării internaționale în domeniul supravegherii financiare.

În ceea ce privește asigurarea aplicării legislației, prezenta propunere se bazează pe experiența acumulată cu punerea în aplicare a normelor existente în materie de combatere a spălării banilor și pune un mai mare accent pe punerea în aplicare a normelor actuale. Prezenta propunere reflectă angajamentul Comisiei de a monitoriza îndeaproape transpunerea corectă a directivei și eficacitatea sistemelor naționale ale statelor membre. În acest sens, Comisia se va

baza pe lucrările deja întreprinse de GAFI (proces de evaluare *inter pares*) sau va utiliza evaluările riscurilor la nivel național realizate de statele membre, ca bază pentru evaluarea eficacității.

În cele din urmă, în ceea ce privește dreptul societăților comerciale și Directiva 2009/101/CE, prezenta directivă a fost deja transpusă în statele membre. Modificările propuse la Directiva 2009/101/CE creează un nou set de norme aplicabile unei categorii clar definite de societăți și fiducii, care să reflecte și să completeze normele din cea de a patra DCSB revizuită, cu scopul de a asigura o mai mare transparență a întreprinderilor. Prin urmare, deoarece acestea au un domeniu de aplicare distinct, aceste noi norme trebuie să fie incluse în Directiva 2009/101/CE, asigurând trimiterile încrucișate necesare la cea de a patra DCSB.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Modificările propuse la cea de a patra DCSB (și la Directiva 2009/101/CE) sunt în concordanță cu obiectivele politice urmărite de Uniune, în special cu:

- cadrul de drept penal în ceea ce privește infracțiunile legate de grupuri teroriste, și în special incriminarea finanțării terorismului astfel cum este inclusă în Propunerea de directivă privind combaterea terorismului¹⁰, precum și angajamentele asumate de Uniune în momentul semnării Protocolului adițional la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului;
- piața unică pentru plăți ce instituie servicii de plată mai sigure și mai inovatoare pe teritoriul UE, și anume normele prevăzute în Directiva (UE) 2015/2366¹¹ și Regulamentul 2015/751¹²;
- cadrul juridic de instituire a măsurilor de precauție privind clientela cu privire la conturile financiare ce permite schimbul automat de informații privind conturile financiare în chestiuni fiscale (prin punerea în aplicare a standardului global), astfel cum este prevăzut în Directiva 2011/16/UE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/107/UE¹³;
- cadrul privind eficacitatea serviciilor publice și private online, a activităților economice electronice și a comerțului electronic în Uniune, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014¹⁴;
- regimul reformat de protecție a datelor, care decurge din Regulamentul (UE) 2016/679¹⁵ și Directiva (UE) 2016/680¹⁶, și în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene;

¹⁰ COM(2015) 625 final.

¹¹ Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010.

¹² Regulamentul 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul.

¹³ Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, JO L 359, 16.12.2014, p. 1.

¹⁴ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera

- piața unică digitală, astfel cum este prevăzută în Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa”¹⁷ și dispozițiile specifice privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 („Regulamentul eIDAS”)¹⁸;
- protecția consumatorilor și incluziunea financiară;
- obiectivele urmărite de Comisie, astfel cum sunt precizate în comunicarea sa privind măsurile suplimentare pentru creșterea transparenței și lupta împotriva evaziunii fiscale și a obligațiilor fiscale¹⁹.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Prezenta propunere modifică cea de a patra DCSB, precum și Directiva 2009/101/CE. Prin urmare, este întemeiată pe articolele 114 și 50 din TFUE, care constituie temeiurile juridice ale actelor modificate.

• Subsidiaritate

În conformitate cu principiul subsidiarității și cel al proporționalității, astfel cum sunt enunțate la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre. În consecință, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii. Prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective. În conformitate cu reglementările în vigoare atât din cea de a patra DCSB, cât și din Directiva 2009/101/CE, în temeiul prezentei propuneri statele membre au dreptul de a adopta sau menține măsuri mai stricte decât cele prevăzute în legislația Uniunii.

Cadrul juridic existent care permite sistemului financiar să împiedice finanțarea terorismului a fost instituit la nivelul Uniunii. Îmbunătățirea cadrului juridic existent nu poate fi realizată de statele membre acționând în mod autonom. O verificare aprofundată a subsidiarității a fost realizată în contextul adoptării celei de a patra DCSB. Deoarece finanțarea criminalității organizate și a terorismului poate prejudicia stabilității și reputației sectorului financiar și poate amenința piața unică, eventualele măsuri adoptate numai la nivel național ar putea avea efecte negative asupra pieței unice a UE: lipsa unor norme coordonate între statele membre care să vizeze protejarea sistemelor lor financiare ar putea fi incompatibilă cu funcționarea pieței interne și ar putea avea drept rezultat fragmentarea. Dat fiind caracterul transfrontalier al amenințărilor teroriste, domeniul de aplicare al normelor propuse trebuie să fie suficient de armonizat, coerent și consecvent la nivelul Uniunii pentru a fi cu adevărat eficace.

circulație a acestor date, și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

¹⁶ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

¹⁷ COM(2015) 192 final.

¹⁸ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

¹⁹ COM(2016) 451

În plus, lipsa unui cadru eficace de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului într-un stat membru poate fi exploatată de infractori și are consecințe în alt stat membru. Prin urmare, este important să existe un cadru armonizat la nivelul Uniunii, întrucât fluxurile masive de bani „iliciți” și finanțarea terorismului pot prejudicia stabilității și reputației sectorului financiar.

Prin norme redactate în mod clar, care să impună o mai mare transparență pentru o gamă largă de operatori economici, inclusiv pentru întreprinderi și fiducii de tip comercial, se abordează mai mult decât diferențele teoretice în funcționarea pieței interne. Riscul unei funcționări defectuoase a pieței interne este unul real: toate statele membre sunt direct afectate de intensificarea la un nivel fără precedent a eforturilor depuse de infractori și complicii acestora de a disimula originea produselor infracțiunii sau de a canaliza fonduri legale sau ilegale în scopuri teroriste.

- **Proportionalitatea**

Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele de combatere a finanțării terorismului și de creștere a transparenței întreprinderilor și se bazează pe norme aflate deja în vigoare, în conformitate cu principiul proporționalității.

O descriere detaliată a măsurilor alternative care ar putea fi avute în vedere pentru a atinge obiectivele prezentei propuneri este inclusă în evaluarea impactului care însoțește prezentul document.

În special în ceea ce privește identificarea rapidă a titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți de către unitățile de informații financiare, a fost reținută cea mai proporțională dintre opțiuni: statele membre au în continuare libertatea de a înființa un registru bancar central sau un sistem de obținere de informații, oricare din ele se potrivește cel mai bine cadrului lor existent. De asemenea, în ceea ce privește măsurile sporite de precauție privind clientela pe care trebuie să le aplice entitățile obligate în privința țărilor terțe cu grad înalt de risc, cea mai proporțională dintre toate opțiunile valabile este considerată cea care asigură o abordare armonizată la nivelul Uniunii, asigurând totodată punerea în aplicare integrală a angajamentelor asumate la nivel internațional.

În legătură cu desemnarea drept entități obligate a furnizorilor de servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare, modificările propuse respectă principiul proporționalității. Pentru a permite autorităților competente să monitorizeze tranzacțiile suspecte cu monede virtuale, păstrând totodată progresele inovatoare oferite de astfel de monede, este oportun să se definească drept entități obligate în temeiul celei de a patra DCSB toate entitățile de control care verifică accesul la monedele virtuale, în special platformele de schimb și furnizorii de portofele digitale. Măsura propusă ia în considerare, pe de o parte, fragmentarea informațiilor financiare și, pe de altă parte, lipsa unui acces direct și rapid la aceste informații de către unitățile de informații financiare și de către autoritățile competente în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului. În plus, informațiile care vor fi disponibile trebuie să fie exacte (și anume, informațiile ar trebui să fie suficient de precise pentru a se evita vizarea persoanei greșite) și să fie limitate la strictul necesar (principiul proporționalității) pentru a permite unităților de informații financiare și autorităților competente în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului să coreleze toate conturile bancare și de plăți cu titularii de conturi, titularii de procuri și beneficiarii reali.

În ceea ce privește instrumentele preplătite, se recunoaște faptul că ele prezintă un interes social clar, deoarece sunt utilizate în unele state membre pentru a plăti prestații sociale, iar conform principiului proporționalității trebuie să se țină seama corespunzător de nevoile persoanelor vulnerabile financiar. Astfel, măsurile propuse vizează să promoveze incluziunea financiară, iar aceste carduri preplătite vor putea funcționa în continuare ca substitut de facto al conturilor bancare. În plus, având în vedere că este necesară echilibrarea cererii legitime de păstrare a anonimatului plăților de către persoanele fizice cu cerințele de monitorizare eficace a tranzacțiilor suspecte și, în lumina ultimelor tendințe ale pieței și a cifrelor care indică valorile medii ale tranzacțiilor nesuspecte cu instrumente preplătite anonime, este oportun și proporțional să se reducă pragurile stabilite în cea de a patra DCSB pentru tranzacțiile pentru care nu se aplică măsuri de precauție privind clientela.

Proporționalitatea a fost asigurată și în ceea ce privește regimurile de transparență pentru informațiile referitoare la beneficiarii reali ai entităților juridice (societăți, fiducii și construcții juridice similare). Astfel, o analiză cuprinzătoare a solicitărilor legitime ale activiștilor și ONG-urilor, necesitatea de a asigura o mai mare transparență a relațiilor de afaceri, standarde legale în domeniu și mai ales totalitatea normelor referitoare la protecția vieții private și a datelor cu caracter personal impun realizarea unei distincții clare între categoriile de entități juridice implicate în gestionarea fiduciilor ca întreprinderi ce au ca scop obținerea de profit și alte categorii. Este legitim și proporțional să se acorde publicului acces la un set restrâns de informații privind beneficiarii reali din prima categorie de entități juridice, iar, în ceea ce privește cea de-a doua categorie, informațiile privind beneficiarii reali să fie divulgate doar persoanelor și organizațiilor care dovedesc că au un interes legitim.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere este o modificare a celei de a patra DCSB și a Directivei 2009/101/CE și, prin urmare, este o directivă.

Nu pot fi utilizate mijloace alternative – legislative sau operaționale – pentru a atinge obiectivele prezentei propuneri, care este acela de a îmbunătăți cadrul existent, care permite sistemului financiar să prevină finanțarea terorismului și să asigure norme armonizate la nivelul Uniunii în materie de transparență a întreprinderilor.

3. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

- **Consultări cu părțile interesate**

Comisia a urmărit să asigure o largă participare a părților interesate pe parcursul ciclului de elaborare a politicilor în cazul acestei inițiative, prin intermediul unei serii de consultări specifice (contacte bilaterale, reuniuni cu părțile interesate și cu experți, consultări scrise).

În ceea ce privește finanțarea terorismului, au avut loc consultări cu:

- statele membre și reprezentanți ai autorităților publice ale acestora;
- reprezentanți ai Parlamentului European;
- reprezentanți ai sectorului serviciilor de plată (sistemele de carduri, emitenți de carduri preplătite, o asociație reprezentativă);

- actori de pe piață relevanți în ceea ce privește monedele virtuale: platforme de schimb, furnizori de portofele digitale, un grup reprezentativ al părților interesate în moneda virtuală;
- părți interesate aparținând sectorului bancar și financiar;
- unități de informații financiare (Platforma unităților de informații financiare din UE);
- Europol;
- organizații de consumatori;
- Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor.

În vederea colectării datelor, Comisia a trimis o serie de chestionare/anchete. În decembrie 2015, statele membre (unitățile de informații financiare și autoritățile publice) au fost invitate să analizeze aspectele problematice convenite legate de finanțarea terorismului și să solicite opinii și date în materie de politică. Toate statele membre au răspuns până la data de 22 ianuarie 2016. Chestionarul a acoperit: modul în care autoritățile naționale colectează date pentru a detecta și a evalua activitățile suspectate a fi teroriste și modul în care aceste informații sunt utilizate; o inventariere a existenței unor registre naționale centralizate de conturi bancare și de conturi de plăți sau alte mecanisme similare, cum ar fi sistemele centrale de extragere a datelor, precum și măsura în care aceste informații pot fi utilizate de autoritățile naționale pentru a detecta cazurile de finanțare a terorismului; examinarea structurii pieței și orice măsuri de reglementare la nivel național pentru instrumentele preplătite și monedele virtuale, precum și măsura în care au fost utilizate aceste instrumente în finanțarea terorismului; împiedicarea fluxurilor financiare provenind din țări terțe cu grad înalt de risc prin măsuri sporite de precauție sau măsuri de contracarare.

În ceea ce privește modificările propuse în vederea creșterii transparenței operațiunilor financiare și a entităților corporative, modificările propuse au fost elaborate în conformitate cu opiniile exprimate de statele membre în cadrul reuniunilor informale ale Consiliului ECOFIN din 22 aprilie 2016, răspunzând totodată solicitărilor formulate de reprezentanți ai autorităților competente ale statelor membre în cadrul seminariilor pe tema transpunerii Directivei 2014/107/UE privind cooperarea administrativă.

• **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului se bazează pe rapoartele relevante emise de organizații ale Uniunii și organizații internaționale, cum ar fi Autoritatea Bancară Europeană (ABE), Banca Centrală Europeană (BCE), Europol, Banca Reglementelor Internaționale (BRI) și GAFI. Ea se bazează și pe datele puse la dispoziția publicului de mass-media internațională.

Aceasta tratează următoarele chestiuni:

- (1) Tranzacțiile suspecte care implică țări terțe cu grad înalt de risc nu sunt monitorizate eficient din cauza unor cerințe neclare și necoordonate de precauție privind clientela;
- (2) Tranzacțiile suspecte efectuate prin intermediul monedelor virtuale nu sunt monitorizate suficient de autorități, acestea nefiind în măsură să stabilească o legătură între tranzacții și persoane identificate;
- (3) Măsurile actuale de atenuare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului asociate instrumentelor preplătite anonime nu sunt suficiente;
- (4) Unitățile de informații financiare sunt limitate în ceea ce privește asigurarea unui acces rapid la informații (și a schimbului de informații) deținute de entitățile obligate;

- (5) Unitățile de informații financiare nu au acces sau au acces cu întârziere la informațiile privind identitatea titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți.

Au fost evaluate și opțiunile nelegislative de abordare a problemelor identificate. Comisia ar putea (i) să formuleze „cele mai bune practici” pentru a depăși obstacolele practice identificate în exercițiul de inventariere desfășurat în prezent în cadrul platformei unităților de informații financiare; (ii) să formuleze recomandări adresate statelor membre (pe baza principiului „conformare sau justificare”) pentru a reduce riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului identificate în cadrul evaluării supranaționale a riscurilor care are loc în prezent; și (iii) să își reafirme angajamentul în cadrul forurilor internaționale care tratează problema combaterii finanțării terorismului în vederea consolidării cooperării și a schimbului de informații în acest domeniu strategic.

Necesitatea de a formula dispoziții specifice de reglementare a fost considerată opțiunea esențială și cea mai adecvată.

În ceea ce privește îmbunătățirea eficacității politicii UE pentru țările terțe cu grad înalt de risc, au fost examinate trei opțiuni de reglementare. Opțiunea reținută este modificarea celei de a patra DCSB prin furnizarea unei liste prescriptive de măsuri sporite de precauție privind clientela, care să fie aplicate de entitățile obligate, combinată cu o listă ilustrativă de măsuri de contracarare care ar putea fi aplicate în relațiile cu țările terțe cu grad înalt de risc desemnate de Comisie.

În ceea ce privește îmbunătățirea depistării tranzacțiilor suspecte cu monedă virtuală, au fost examinate șase opțiuni de reglementare. Opțiunea reținută constă într-o combinație de mijloace, și anume (i) introducerea platformelor de schimb pentru monedele virtuale și (ii) furnizorii de portofele digitale în custodie în domeniul de aplicare al directivei, (iii) acordând totodată mai mult timp de analiză a opțiunilor în ceea ce privește un sistem voluntar de autoidentificare a utilizatorilor monedei virtuale.

În ceea ce privește reducerea utilizării necorespunzătoare a cardurilor preplătite anonime, au fost examinate cinci opțiuni de reglementare. În acest context, opțiunea reținută constă dintr-o combinație de mijloace, și anume (i) eliminarea anonimatului pentru utilizarea online a cardurilor preplătite reîncărcabile și nereîncărcabile și (ii) reducerea actualului prag de 250 EUR pentru cardurile preplătite anonime la 150 EUR atunci când sunt utilizate „față în față”.

Pentru a îmbunătăți accesul unităților de informații financiare la informații – și schimbul de informații – deținute de entitățile obligate, au fost examinate două opțiuni de reglementare. Opțiunea reținută este clarificarea obligațiilor juridice ale unităților de informații financiare prin alinierea textului celei de a patra DCSB la cele mai recente standarde internaționale privind competențele pe care ar trebui să le aibă unitățile de informații financiare atunci când solicită informații suplimentare de la entitățile obligate.

Pentru a oferi unităților de informații financiare (și, eventual, altor autorități active în domeniul combaterii spălării banilor/finanțării terorismului) un mecanism eficient pentru a asigura accesul rapid la informațiile privind identitatea titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți, au fost examinate trei opțiuni de reglementare. Opțiunea reținută este introducerea unui mecanism central automatizat – cum ar fi un registru central sau un sistem electronic de extragere a datelor – la nivel de state membre, care să permită identificarea rapidă a titularilor de cont. Unitățile naționale de informații financiare și, eventual, alte autorități competente în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului ar urma să aibă acces direct la acest mecanism.

O a doua parte a evaluării impactului a fost elaborată special pentru a aborda situațiile legate de lipsa transparenței și măsurile destinate remedierii accesului la informații privind beneficiarul real.

O primă problemă abordată este monitorizarea nesistematică a beneficiarilor reali existenți ai clienților existenți cum ar fi fiduciile, alte construcții și entități juridice, cum ar fi fundațiile. Acest lucru permite eludarea standardelor existente ale UE în materie de transparență prevăzute în Directiva 2011/16/UE privind cooperarea administrativă și posibilitatea de a ascunde bani iliciți și impune stabilirea unor noi norme la nivelul Uniunii.

O a doua problemă analizată este legată de caracterul public și transparența registrelor cu beneficiarii reali ai entităților juridice. Cea de a patra DCSB stabilește deja obligații în ceea ce privește identificarea beneficiarilor reali ai entităților și ai construcțiilor juridice, stocarea informațiilor respective și nivelurile diferențiate de acces la aceste date. Pentru a înregistra mai bine astfel de informații și pentru a îmbunătăți accesul la ele, evaluarea impactului a analizat opțiuni variind de la (i) menținerea sistemului actual la (ii) introducerea obligativității sistemului opțional din cea de a patra DCSB și (iii) instituirea accesului public la informații. Opțiunea reținută ca fiind cea mai adecvată din perspectiva costurilor, a impactului și a legitimității a fost aceea de a impune statelor membre obligația de a comunica prin intermediul unui registru informații utile pentru întreprinderi și fiducii de tip comercial, precum și alte construcții juridice similare, menținând totodată necesitatea de a face dovada unui interes legitim pentru a avea acces la aceste informații referitoare la fiducii și alte construcții juridice care nu sunt considerate a fi de tip comercial.

În plus, evaluarea impactului abordează necesitatea de a institui un sistem unitar și coerent pentru înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali ai tuturor fiduciilor create în Uniune. Astfel, pornind de la o analiză detaliată a situației actuale și a problemelor întâlnite în practică în ceea ce privește aplicarea sistemului de înregistrare prevăzut de cea de a patra DCSB, sunt analizate o serie de opțiuni: (i) menținerea sistemului actual; (ii) înregistrarea în jurisdicția legii aplicabile și (iii) înregistrarea în jurisdicția de administrare. Este reținută opțiunea (iii) deoarece este cea mai avantajoasă și cea mai clară și sunt precizate argumentele: este opțiunea cea mai puțin greoaie pentru statele membre, cea mai ușor de aplicat.

- **Drepturi fundamentale**

În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale.

Măsurile propuse cuprind dispoziții juridice menite să răspundă în mod adecvat riscurilor legate de criminalitatea financiară, de evoluția amenințărilor teroriste și de nevoia de mai multă transparență. Aceste măsuri vor contribui la abordarea și reducerea riscului de atacuri teroriste. Deși aceste măsuri au ca obiectiv final protecția sistemului financiar, ele urmăresc să ofere toate garanțiile pentru a găsi un echilibru între necesitatea de a crește securitatea și necesitatea de a proteja drepturile fundamentale, inclusiv protecția datelor, și libertățile economice.

Drepturile fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale care au o importanță deosebită pentru această propunere sunt următoarele: dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7), protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din Cartă).

Extinderea domeniului de aplicare al celei de a patra DCSB la platformele de schimb pentru monedele virtuale a fost analizată în mod corespunzător, din perspectiva dreptului la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. Legislația privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului impune entităților obligate să își cunoască clienții – precum și anumite alte persoane care nu sunt întotdeauna clienții lor (de exemplu, beneficiarii reali) – și să evalueze riscurile asociate lor din perspectiva spălării banilor și finanțării terorismului (SB/FT). În acest scop, entitățile obligate trebuie să colecteze, să prelucereze și să înregistreze date cu caracter personal, iar uneori să facă schimb de astfel de date cu autoritățile publice (cum ar fi unitățile de informații financiare) sau cu entități private din cadrul aceluiași grup. Aceste cerințe au implicații pentru persoanele fizice, având în același timp un impact general asupra securității (interesul general). Modificările propuse sunt formulate într-un mod clar și proporțional, stabilind garanțiile necesare, iar Comisia consideră că acest lucru este necesar în vederea atingerii obiectivelor privind sporirea eficacității combaterii SB/FT și în conformitate cu noile standarde internaționale. În plus, se așteaptă efecte pozitive pentru consumatori în urma normelor propuse privind desemnarea platformelor de schimb pentru monede virtuale drept entități obligate. Reducerea anonimatului din jurul monedelor virtuale va contribui la creșterea încrederii utilizatorilor lor de bună-credință.

În mod similar, s-a ținut seama în mod corespunzător de necesitatea de a respecta libertatea de a desfășura o activitate comercială și, deși va exista un impact asupra actorilor de pe piață care vor deveni entități obligate și care, în prezent, nu aplică măsuri de precauție privind clientela asupra clienților lor, capacitatea de a exploata o platformă de schimb pentru monede virtuale nu este afectată de modificările propuse.

Prin coborârea pragurilor prevăzute de cea de a patra DCSB în ceea ce privește măsurile de precauție aplicate pentru instrumentele preplătite se garantează că legislația UE reflectă practica actuală de pe piață pentru cardurile nereîncărcabile, respectând, în același timp, nevoile și interesele legitime ale utilizatorilor unor astfel de carduri. Identificarea și verificarea identității titularilor de carduri vor fi solicitate doar peste pragul propus sau atunci când un astfel de card, reîncărcabil sau nu, este utilizat pentru a face cumpărături online.

Normele consolidate privind accesul la informațiile privind beneficiarii reali au fost analizate în detaliu pentru a se garanta respectarea articolelor 7 și 8 din Cartă. Amendamentele propuse încearcă să asigure un echilibru corespunzător între necesitatea de a asigura protecția vieții private și a datelor cu caracter personal și nevoia de mai multă transparență în activitățile economice și financiare. Prin acordarea accesului public la informații privind beneficiarii reali entităților care desfășoară activități economice se introduc garanții suplimentare pentru părțile terțe care doresc să facă afaceri cu aceste societăți. Acest lucru permite un control mai strict al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau organizații ale societății civile, și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar. Setul de date puse la dispoziția publicului este limitat cu strictețe și se referă numai la beneficiarii reali, în calitatea lor de actori economici. Condițiile în care se acordă acces la informațiile referitoare la beneficiarii reali sunt redefinite și sunt stabilite norme de acces clare printr-o modificare a primei directive privind dreptul societăților comerciale (Directiva 2009/101/CE²⁰), actul legislativ al Uniunii care stabilește norme referitoare la publicitatea actelor societăților și validitatea obligațiilor asumate de o societate

²⁰ Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

comercială. În ceea ce privește fiduciile și alte entități juridice care sunt considerate de tip comercial, directiva se bazează pe conceptul de „interes legitim” drept condiție pentru accesul la informații privind beneficiarul real.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații bugetare pentru bugetul Uniunii.

5. ALTE ELEMENTE

- **Documente explicative**

Nu sunt considerate necesare documente explicative privind transpunerea dispozițiilor prezentei propuneri, pe lângă cele deja solicitate statelor membre prin dispozițiile în vigoare în prezent atât în cea de a patra DCSB, cât și în Directiva 2009/101/CE.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Modificările aduse celei de a patra DCSB vizează următoarele elemente:

A. Desemnarea platformelor de schimb pentru monedele virtuale drept entități obligate

În prezent, articolul 2 din cea de a patra DCSB definește entitățile obligate care intră în domeniul de aplicare al directivei. Comisia propune modificarea articolului 2, în scopul de a adăuga pe lista entităților obligate platformele de schimb pentru monedele virtuale, precum și furnizorii de portofele digitale în custodie. Din motive de securitate juridică, se propune și o definiție a termenului „monedă virtuală”.

Atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel internațional, o analiză recentă a dezvăluit informații cu privire la funcționarea monedelor virtuale. Au fost evidențiate o serie de riscuri, în special în ceea ce privește furnizorii de servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare. Tranzacțiile cu monede virtuale beneficiază de un grad de anonimat mai mare decât transferurile clasice de fonduri financiare și, prin urmare, implică riscul ca moneda virtuală să poată fi folosită de organizații teroriste pentru a disimula transferurile financiare. Alte eventuale riscuri sunt legate de ireversibilitatea tranzacțiilor, de modalitățile de gestionare a operațiunilor frauduloase, de natura opacă și complexă din punct de vedere tehnologic a acestui sector, precum și de lipsa unor garanții de reglementare.

Transferurile de monedă virtuală nu sunt, în prezent, monitorizate în vreun fel de către autoritățile publice în interiorul UE, deoarece nu au fost stabilite norme obligatorii specifice, nici la nivelul Uniunii, nici de statele membre, în mod individual, norme care să stabilească condițiile unei astfel de activități de monitorizare. Pentru a răspunde în mod adecvat riscurilor, este esențial să se asigure un cadru de reglementare pentru funcționarea schimburilor, precum și a furnizorilor de portofele digitale care funcționează ca entități de control ce permit publicului să aibă acces la diferitele sisteme de monede virtuale. În calitate de entități obligate în temeiul celei de a patra DCSB, la fel ca instituțiile financiare, ele fac obiectul obligației punerii în aplicare a unor măsuri preventive și raportării tranzacțiilor suspecte.

Măsura propusă nu are efecte negative asupra beneficiilor și progreselor tehnologice prezentate de tehnologia registrelor distribuite care stă la baza monedelor virtuale. Distribuirea electronică de numerar digital oferă eventuale avantaje și, spre deosebire de numerarul fizic, aduce cu sine un registru al tranzacțiilor care nu există în cazul numerarului

fizic. Prezenta propunere ține seama în mod corespunzător de aceste avantaje și recunoaște faptul că monedele virtuale au pus în evidență modalități inovatoare pentru guverne de a reduce fraudă, corupția, erorile și costul proceselor intens birocratice. În mod similar, măsura propusă ține cont de faptul că piața monedelor virtuale are potențialul de a introduce modalități noi și moderne prin care guvernele și cetățenii pot interacționa, din perspectiva partajării datelor, a transparenței și a încrederii, și poate furniza informații noi privind determinarea proprietății și a provenienței bunurilor, precum și a proprietății intelectuale.

Din perspectiva protecției datelor, sunt desemnate entități obligate noi care vor trebui să prelucraze date cu caracter personal (și anume aplicând măsuri de precauție privind clientela). Această nouă obligație stabilită din considerente de interes public este contrabalansată prin introducerea unor definiții clare ale entităților obligate, care sunt informate cu privire la noile obligații ce le devin (colectarea și prelucrarea online a datelor financiare cu caracter personal) și la elementele de protecție a datelor care sunt specifice acestor obligații.

B. Stabilirea unor limite maxime mai reduse pentru tranzacții în cazul anumitor instrumente preplătite

În temeiul articolului 12 din cea de a patra DCSB, orice stat membru poate permite entităților obligate să nu aplice anumite măsuri de precauție privind clientela pentru moneda electronică, în anumite condiții. Riscurile reprezentate de cardurile preplătite, recunoscute în prezent ca fiind legate de finanțarea terorismului, sunt asociate cu cardurile preplătite de uz general (reîncărcabile sau nereîncărcabile) scutite de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela care funcționează în cadrul sistemelor naționale sau internaționale și cu ușurința utilizării acestor carduri online.

Comisia propune (i) reducerea (de la 250 la 150) pragurilor instrumentelor de plată preplătite nereîncărcabile cărora li se aplică astfel de măsuri de precauție privind clientela și (ii) eliminarea scutirii de aplicarea măsurilor de precauție privind clientela pentru utilizarea online a cardurilor preplătite.

Aceasta va servi mai bine scopurilor de identificare și va extinde obligația de verificare a clienților. Limitarea anonimatului instrumentelor preplătite va oferi un stimulent pentru utilizarea unor astfel de instrumente doar în scopuri legitime, făcându-le mai puțin atractive pentru scopuri teroriste și criminale. În același timp, cardurile preplătite vor continua să fie un instrument accesibil. Comisia recunoaște că ele au o valoare socială, contribuie la promovarea incluziunii financiare și pot fi un instrument util pentru a achiziționa bunuri și servicii online și ca substitut pentru conturile bancare.

Măsurile propuse respectă în totalitate normele deja prevăzute în cea de a patra DCSB referitoare la cardurile preplătite și nu ar impune obligații suplimentare distribuitorilor de astfel de instrumente.

C. Autorizarea unităților de informații financiare să solicite informații privind spălarea banilor și finanțarea terorismului de la orice entitate obligată

În conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Agendei europene privind securitatea, Comisia propune modificarea articolului 32 din cea de a patra DCSB pentru a facilita cooperarea dintre unitățile de informații financiare, prin alinierea normelor privind accesul acestora la informații cu cele mai recente standarde internaționale.

Unitățile de informații financiare joacă un rol important în identificarea operațiunilor financiare transfrontaliere ale rețelelor teroriste și în detectarea finanțatorilor acestora. Cele mai recente standarde internaționale arată importanța extinderii domeniului de aplicare al unităților de informații financiare și a accesului la informațiile puse la dispoziția acestora. Aceste informații sunt actualmente limitate în anumite state membre de obligația ca o entitate obligată să fi întocmit în prealabil un raport de tranzacție suspectă. Unitățile de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate și ar trebui să aibă acces, în timp util, la informațiile financiare, administrative și de aplicare a legii de care au nevoie pentru a-și îndeplini funcțiile corespunzător chiar și fără a se fi întocmit un raport de tranzacție suspectă.

Clarificarea mandatului unităților de informații financiare de a solicita informații suplimentare de la orice entitate obligată și de a avea acces direct la informațiile deținute de entitățile obligate va garanta alinierea legislației din totalitatea statelor membre la standardele internaționale. Astfel, unitățile de informații financiare vor fi mai în măsură să colecteze informațiile necesare pentru evaluarea mai eficientă a rapoartelor de tranzacții suspecte și va accelera detectarea activităților de spălare a banilor și de finanțare a terorismului. Sarcina definirii suplimentare a condițiilor în care pot fi formulate astfel de solicitări de informații este lăsată la latitudinea statelor membre. De asemenea, statele membre își păstrează dreptul de a stabili în mod corespunzător norme eficace și proporționale în ceea ce privește prelucrarea informațiilor primite. O unitate de informații financiare trebuie să respecte normele care reglementează securitatea și confidențialitatea acestor informații, inclusiv procedurile de manipulare, de depozitare, de diseminare și protecție a unor astfel de informații, precum și accesul la ele.

D. Autorizarea unităților de informații financiare și a autorităților competente să identifice titularii de conturi bancare și de conturi de plăți

În conformitate cu considerentul 57 din cea de a patra DCSB, statele membre sunt încurajate să instituie sisteme de registre bancare sau sisteme electronice de extragere a datelor, care ar asigura accesul unităților de informații financiare la informațiile privind conturile bancare. În prezent, astfel de mecanisme sunt sau au fost recent puse în aplicare în mai multe state membre. Cu toate acestea, nu există nicio obligație la nivelul UE în acest sens.

Întrucât nu toate statele membre dispun de mecanisme care să permită unităților de informații financiare proprii să aibă acces în timp util la informații privind identitatea titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți, activitatea de detectare a fluxurilor financiare infracționale și teroriste la nivel național este îngreunată pentru unele dintre unitățile de informații financiare. De asemenea, unitățile de informații financiare respective sunt, de asemenea, incapabile să facă schimb de astfel de informații cu omologii din UE și din afara UE, ceea ce complică acțiunea preventivă transfrontalieră.

Comisia propune să se solicite statelor membre să stabilească mecanisme centralizate automatizate care să le permită să identifice rapid titularii de conturi bancare și de conturi de plăți. Acest lucru va permite statelor membre să aleagă între (i) crearea unui registru central conținând datele necesare care să permită identificarea titularilor de conturi bancare și de conturi de plăți și acordarea propriilor unități de informații financiare și autorităților competente privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului un acces total rapid la informațiile păstrate în registru și (ii) alte mecanisme centralizate, cum ar fi sistemele centrale de extragere a datelor, care permit îndeplinirea aceluiași obiectiv.

Atunci când își îndeplinesc obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive, unitățile de informații financiare și alte autorități privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului trebuie să aibă mijloace eficiente pentru identificarea tuturor conturilor bancare și a conturilor de plăți care aparțin unei persoane printr-o căutare centralizată automată. Aceasta va conduce la o detectare mai rapidă — atât la nivel național, cât și la nivel internațional — a tranzacțiilor suspecte de SB/FT, precum și la îmbunătățirea acțiunilor preventive.

Astfel, statele membre ar avea suficient de multă libertate în alegerea celor mai bune mijloace pentru atingerea obiectivului stabilit în propunere. În cazul în care instituie un mecanism central, statele membre vor alimenta mecanismul cu un set armonizat de informații minime și, eventual, cu alte informații pe care le consideră necesare și proporționale pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului. Apoi, instituțiile financiare în cauză (sau alte entități) vor trebui să îndosarieze sau să încarce periodic aceste informații în mecanism și să definească cerințele tehnice și juridice pentru accesul unităților de informații financiare și al autorităților competente în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului la informații.

În același timp, în vederea respectării vieții private și a protecției datelor cu caracter personal, aceste registre ar trebui să stocheze datele minime necesare pentru efectuarea investigațiilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, persoanele vizate ar trebui să fie informate că datele lor sunt înregistrate și puse la dispoziția unităților de informații financiare și ar trebui să li se dea un punct de contact pentru a-și exercita dreptul de acces și de rectificare. La nivel național, perioadele maxime de păstrare (păstrare a cărei durată este susținută de o motivare adecvată) ar trebui să se aplice în cazul înregistrării datelor cu caracter personal în registre și ar trebui să se prevadă distrugerea acestora imediat după ce informațiile nu mai sunt necesare pentru scopul declarat. Accesul la astfel de registre și baze de date ar trebui să fie limitat pe baza principiului „necesității de a cunoaște”.

E. Armonizarea abordării adoptată de UE față de țările terțe cu grad înalt de risc

Articolul 18 din directivă impune entităților obligate să aplice măsuri sporite de precauție privind clientela atunci când tratează cu persoane fizice sau juridice stabilite în țări terțe cu grad înalt de risc. Articolul 9 din cea de a patra DCSB împuternicește Comisia să identifice — prin intermediul unui act delegat — țările terțe cu grad înalt de risc care au sisteme deficiente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului și, prin urmare, constituie un risc important de finanțare a terorismului. Actul delegat respectiv se va adopta — și va fi supus Parlamentului European și Consiliului spre control — în luna iulie 2016.

Cu toate acestea, statele membre nu sunt în prezent obligate să includă în sistemele lor naționale o listă specifică a măsurilor sporite de precauție privind clientela și, prin urmare, există sisteme de implementare eterogenă a măsurilor de precauție privind clientela față de țările cu deficiențe.

Armonizarea acestor măsuri va evita sau cel puțin va limita riscul de căutare a instanței celei mai favorabile, în funcție de care jurisdicție aplică reglementări mai stricte sau mai puțin stricte în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc. Prin urmare, sunt abordate lacunele în materie de reglementare care ar putea fi exploatate de activitățile de SB/FT.

Măsurile sporite de precauție privind clientela care sunt propuse sunt pe deplin conforme cu listele acestor acțiuni întocmite de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (denumit în continuare „GAFI”). Ele vor fi considerate ca fiind un set minim de cerințe care trebuie

aplicate de către toate statele membre. Punerea în aplicare a acestui set complet de măsuri sporite de precauție privind clientela va oferi o monitorizare mai completă a tranzacției, deoarece va cuprinde controale referitoare la client, la scopul și natura relației de afaceri, la sursa fondurilor, precum și la monitorizarea tranzacțiilor. În plus, prin aprobarea sistematică a conducerii superioare, prelucrarea tranzacției financiare va oferi mai mult control.

În aceeași ordine de idei, lista măsurilor de combatere prevăzute de GAFI ar trebui să fie reflectată în mod corespunzător în legislația Uniunii, iar prezenta propunere stabilește o listă neexhaustivă de măsuri de diminuare pe care statele membre pot decide să le aplice.

F. Îmbunătățirea accesului la informațiile privind beneficiarii reali

La articolele 30 și 31, cea de a patra DCSB stabilește norme privind colectarea, stocarea și accesul la informațiile privind beneficiarul/beneficiarii real(i) ultim(i) al (ai) societăților, al (ai) fiduciilor și al (ai) altor tipuri de construcții juridice. În prezent, aceste entități sunt obligate să dețină informații exacte cu privire la beneficiarul lor real.

Cea de a patra DCSB stabilește o abordare structurată în ceea ce privește entitățile juridice, făcând diferențierea între societăți și fiducii și alte construcții juridice similare. Prezenta propunere menține această structură.

- entități corporative și alte entități juridice

În temeiul articolului 30 din cea de a patra DCSB, orice persoană sau organizație care dovedește că are un interes legitim poate să aibă acces la informații privind beneficiarii reali. În practică, au fost utilizate structuri complexe de proprietate pentru a disimula legăturile cu activitățile infracționale, obligațiile fiscale, implicarea persoanelor expuse politic și a persoanelor sau jurisdicțiilor sancționate. În același timp, abordările diferite în ceea ce privește transparența cu privire la beneficiarii reali ultimi creează, de asemenea, piedici și confuzie în rândul societăților comerciale, care trebuie să aloce resurse semnificative pentru propriile sisteme și controale, iar investitorii, acționarii și alte părți interesate trebuie să se bazeze pe informații disponibile public și ușor accesibile cu privire la controlul și proprietatea societăților cotate.

Cunoașterea beneficiarilor reali ai societăților se află în centrul diminuării riscurilor de criminalitate financiară și al unor strategii de prevenire pentru firmele reglementate. În plus, în cadrul UE, acest aspect se află în centrul unei legături între regimul preventiv din cea de a patra DCSB și dreptul societăților comerciale, și anume Directiva 2009/101/CE, actul legislativ al Uniunii care stabilește normele privind publicitatea actelor societăților. Prezenta propunere abordează această problemă prin intermediul unei modificări a respectivei directive, astfel încât statele membre să trebuiască să garanteze publicitatea obligatorie (accesul public) la un set limitat de informații privind beneficiarii reali firme și entități juridice care desfășoară activități cu scop lucrativ, astfel cum sunt prevăzute la articolul 54 din TFUE. O infrastructură de bună guvernanta corporativă ar trebui să combine transparența, responsabilitatea și integritatea și, implicit, cunoașterea beneficiarilor reali.

Obligația de a acorda acces public la informații privind beneficiarul real este bine fondată, deoarece va oferi garanții suplimentare părților terțe care doresc să facă afaceri cu respectivele societăți. Protecția investitorilor minoritari și protecția părților interesate, cum ar fi părțile terțe care doresc să facă afaceri cu entitatea sau structura, au nevoie de acces la informații

fiabile cu privire la proprietate, inclusiv la identitatea proprietarilor care dețin controlul și la structurile de control ale societăților și fiduciilor deopotrivă.

Accesul public permite, de asemenea, un control sporit al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau organizațiile societății civile și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar. Poate contribui la combaterea utilizării neadecvate a entităților juridice și a construcțiilor juridice atât prin acordarea de sprijin la anchete, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea încheia tranzacții cu ele ar cunoaște identitatea beneficiarului (beneficiarilor) real(i). Aceasta facilitează punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea acestor infracțiuni.

- Fiducii și alte construcții juridice

Prin cea de a patra DCSB autorităților competente și unităților de informații financiare li se oferă acces rapid la beneficiarii reali ai fiduciilor și ai altor construcții juridice. Entitățile obligate pot avea acces la informații în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela. Informațiile privind beneficiarul real vizează o gamă largă de construcții juridice: fiduciile specifice de drept comun, dar și entitățile similare, cum ar fi *Treuhand*, *fiducies* sau *Fideicomiso* și toate construcțiile juridice asimilate, cum ar fi fundațiile. În plus, normele actuale prevăd că, atunci când o fiducie generează consecințe fiscale, statul membru trebuie să dispună de un registru conținând informații privind beneficiarul real.

Multe dintre aceste fiducii și construcții juridice similare sunt implicate în activități comerciale sau de tip comercial în vederea realizării de profit, la fel ca societățile obișnuite. Prin urmare rămân valabile aceleași argumente în favoarea accesului public la informațiile privind beneficiarii reali în ceea ce privește acest tip special de fiducii. Regimul instituit la nivelul Uniunii în ceea ce privește accesul la informații trebuie să fie coerent și să asigure accesul public la informații privind beneficiarii reali ai acestei categorii de entități juridice.

În același timp, fiduciile și construcțiile juridice similare pot fi instituite și în alte scopuri: conservarea și stabilirea condițiilor privind utilizarea activelor de familie, scopurile caritabile sau alte scopuri în beneficiul comunității. Fiduciile și construcțiile juridice similare care nu se califică drept de tip comercial beneficiază de un regim diferit în ceea ce privește protecția vieții private. Datele esențiale referitoare la beneficiarii reali ai acestor entități sunt furnizate numai persoanelor sau organizațiilor care au un interes legitim. Criteriile pentru demonstrarea interesului legitim sunt, de asemenea, clarificate, prin intermediul unui considerent.

Abordarea propusă ia în considerare particularitățile fiduciilor și ale construcțiilor juridice similare. În acest fel, indiferent de calificarea lor în dreptul național, se face o distincție între, pe de o parte, fiduciile care constau în orice proprietate deținută de către sau în numele unei persoane care desfășoară o activitate comercială care constituie sau include gestionarea de fiducii și care acționează în calitate de administrator al unei fiducii în cadrul activităților comerciale respective cu scopul de a obține profit și, pe de altă parte, orice alte fiducii.

Elemente suplimentare

i) Structuri corporative înregistrate

În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) litera (a) din cea de a patra DCSB, un criteriu pentru a identifica beneficiarul real al entităților corporative este un prag de 25 % plus unu pentru deținerea de acțiuni sau o participație de peste 25 %. Comisia propune reducerea la 10 % a pragului stabilit în cea de a patra DCSB în ceea ce privește anumite tipuri limitate de entități care prezintă un risc specific de a fi utilizate pentru spălarea banilor și evaziune fiscală.

Pentru entitățile intermediare care nu au nicio activitate economică și care servesc doar la distanțarea beneficiarilor reali de active, pragul de 25 % este destul de ușor de eludat. Stabilirea unui prag mai mic în cazurile în care există un risc specific va limita sfera entităților de la care entitățile obligate vor trebui să culeagă informații suplimentare la cele în cazul cărora riscul de utilizare în scopuri ilicite este ridicat. În consecință, acest lucru permite o mai bună detectare a beneficiarului (beneficiarilor) real(i), acordându-se o atenție deosebită entităților care funcționează ca structuri intermediare, care nu generează venituri pe cont propriu, ci canalizează în principal veniturile provenite din alte surse (definite drept *entități nefinanciare pasive* în temeiul Directivei 2011/16/UE).

ii) Clienți existenți

În temeiul articolului 14 alineatul (5) din cea de a patra DCSB, un constitutor al unei fiducii este identificat de îndată ce sunt aplicate măsurile de precauție privind clientela. Comisia își propune să solicite o monitorizare sistematică a beneficiarilor reali ai clienților existenți, cum ar fi fiduciile, alte construcții juridice și entitățile juridice precum fundațiile.

Sursa potențială a fondurilor/activelor, unde rezidă de regulă riscul de spălare a banilor, nu poate fi evaluată fiabil până când nu se face o examinare sistematică. Absența unei monitorizări sistematice nu permite detectarea și evaluarea riscurilor la timp în anumite cazuri. Aplicarea măsurilor de precauție privind clientela la anumiți clienți existenți, evaluarea la timp a riscului de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și reacționarea la acesta pot fi împiedicate de lipsa unor informații actualizate cu privire la clienți, creându-se astfel posibilitatea de a ascunde bani iliciți.

În plus față de cea de a patra DCSB, alte norme din dreptul Uniunii sunt relevante în această privință și trebuie să fie luate în considerare. Sfera informațiilor privind beneficiarii reali în temeiul celei de a patra DCSB afectează direct regimul de raportare din Directiva 2011/16/UE. Aceasta din urmă impune instituțiilor financiare să obțină o autocertificare cu privire la beneficiarii reali ai *entităților nefinanciare pasive* care dețin conturi preexistente cu un sold de peste 1 milion USD, astfel cum s-a stabilit în conformitate cu standardul comun de raportare, elaborat în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Pornind de la această obligație impusă instituției financiare de a contacta entitatea nefinanciară pasivă, se pot obține sinergii prin utilizarea acestui contact pentru a actualiza informațiile privind beneficiarii reali în conformitate cu cele mai recente standarde de cunoștințe.

iii) Locul de monitorizare și de înregistrare a fiduciilor

În temeiul articolului 31 din cea de a patra DCSB, statele membre trebuie să impună fiduciilor „reglementate de dreptul intern” să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate, în special privind administratorul. La același articol se solicită statelor membre să instaureze, la nivel național, registre centralizate ale beneficiarilor reali ai fiduciilor „care generează consecințe fiscale”.

Comisia propune să se clarifice faptul că statul membru la care se referă aceste obligații este cel în care este administrată fiducia.

Criteriile actuale referitoare la „legislația aplicabilă” și la „generarea de consecințe fiscale” nu sunt înțelese coerent și ar trebui să fie clarificate. În special, având la bază textul actual al articolului 31, ar putea să se considere că, atât timp cât un stat membru nu recunoaște fiduciile în legislația sa, acest stat membru nu este supus niciunei obligații de monitorizare și înregistrare a fiduciilor administrate pe teritoriul său. Acest lucru riscă să creeze lacune în ceea ce privește înregistrarea și nu este în conformitate cu obiectivele cerințelor de transparență din directivă. În plus, limitarea cerinței de înregistrare doar la fiduciile care generează consecințe fiscale nu este pe deplin în concordanță cu obligația mai cuprinzătoare din directivă de a identifica toate tipurile de fiducii înainte de stabilirea unei relații de afaceri.

Dispozițiile directivei actuale sunt incoerente și prin aceea că actuala cerință de înregistrare exclude de la înregistrare fiduciile care, din cauza lipsei unei armonizări a sistemelor de impozitare, nu intră în domeniul de aplicare al normelor fiscale din statele membre (de exemplu, din cauză că nu au niciunde rezidența fiscală). Aceste fiducii nu numai că nu plătesc impozite, dar nici nu ar fi înregistrate nicăieri.

Propunerea Comisiei este compatibilă cu orientările GAFI privind transparența și beneficiarii reali.

iv) Interconectarea registrelor naționale

Cea de a patra DCSB subliniază necesitatea de a asigura o interconectare sigură și eficientă a registrelor naționale ce cuprind beneficiarii reali. Comisia este însărcinată să întocmească un raport până în luna iunie 2019 pentru a evalua condițiile și specificațiile tehnice și procedurile pentru asigurarea interconectării.

Este extrem de important să se abordeze de urgență riscurile prezentate de folosirea transfrontalieră neadecvată a entităților juridice și a construcțiilor juridice. Ca atare, Comisia propune să se instituie o interconectare directă a registrelor respective.

Interconectarea va permite autorităților competente, unităților de informații financiare și entităților obligate să identifice beneficiarii reali într-un mod mai simplu și mai eficient și va crește transparența cu privire la societăți și fiducii. De asemenea, ea va permite accesul publicului de la nivelul întregii UE la informații privind beneficiarii reali.

În concluzie, noua abordare referitoare la transparența întreprinderilor și accesul la informații privind beneficiarii reali tratează toate aspectele care constituie în prezent sistemul de informații privind beneficiarul real: ce se înregistrează (entitățile pentru care sunt înregistrate informații), unde trebuie să aibă loc înregistrarea (care este statul membru responsabil de înregistrarea unei anumite entități), cine primește acces la informații (acces mai clar la informațiile privind beneficiarii reali) și cum ar trebui să interacționeze registrele naționale.

G. Clarificarea unui număr de dispoziții existente

(i) Conceptul de autorități competente

Deși este menționat pe tot parcursul textului directivei, termenul „autorități competente” nu este întotdeauna clar. Acest lucru a condus la interpretări divergente pe teritoriul Uniunii. Prezenta propunere include un considerent care clarifică acest aspect.

(ii) Excluderea cardurilor cu circuit închis

Cardurile cu circuit închis sunt carduri preplătite care pot fi folosite pentru a achiziționa bunuri sau servicii doar în incintele emitentului sau în cadrul unei rețele limitate de prestatori de servicii în temeiul unui acord comercial direct cu un emitent profesionist sau care pot fi utilizate numai pentru achiziționarea unei game foarte limitate de bunuri sau servicii. Având în vedere riscurile foarte limitate de spălare a banilor și de finanțare a terorismului legate de cardurile cu circuit închis, acestea nu intră în sfera de aplicare a definiției monedei electronice în sensul celei de a patra DCSB, fapt care este în concordanță cu abordarea din Directiva 2009/110/CE²¹.

(iii) Coerență deplină cu dispozițiile privind identificarea electronică

Unul dintre obiectivele celei de a patra DCSB este să identifice în mod corespunzător și să verifice părțile (persoane fizice sau juridice) la o tranzacție și/sau o plată. Prin urmare, identificarea electronică și serviciile de asigurare a încrederii (reglementate de Regulamentul eIDAS) sunt relevante pentru deschiderea de conturi bancare sau accesarea fondurilor și/sau urmărirea tranzacțiilor electronice. În prezent, cadrul eIDAS este una dintre pietrele de temelie ale pieței unice digitale, acoperind toate elementele de identificare și autentificare electronică.

Cea de a patra DCSB ar trebui actualizată pentru a se ține seama de noul cadru juridic privind recunoașterea reciprocă a mijloacelor și sistemelor notificate de identificare electronică, făcând clar referire la mijloacele tehnice prevăzute în Regulamentul eIDAS și eliminând orice eventuale incompatibilități.

Prin urmare, trimiterile la mijloacele electronice de identificare prevăzute în Regulamentul eIDAS trebuie incluse la articolul 13 alineatul (1), articolul 27 alineatul (2), articolul 40 alineatul (1) literele (a) și (b), precum și în anexa III la cea de a patra DCSB. Copiile documentelor originale, precum și acreditările, atestatele sau afirmațiile electronice ar trebui să fie recunoscute drept mijloace valide de dovadă de identitate în temeiul celei de a patra DCSB.

²¹ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivei 2009/101/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 50 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene²²,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului²⁴ constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Această directivă, care trebuie transpusă până la 26 iunie 2017, stabilește un cadru cuprinzător pentru abordarea colectării de bani sau de bunuri în scopuri teroriste, prin impunerea obligației ca statele membre să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului.
- (2) Recentele atacuri teroriste au scos la lumină noi tendințe emergente, în special în ceea ce privește modul în care grupurile teroriste își finanțează și își desfășoară operațiunile. Anumite servicii tehnologice moderne au devenit din ce în ce mai populare ca sisteme financiare alternative și rămân în afara domeniului de aplicare a legislației Uniunii sau beneficiază de scutiri care nu mai pot fi justificate. Pentru a ține pasul cu noile tendințe, ar trebui luate măsuri suplimentare pentru îmbunătățirea actualului cadru de prevenire.

²² JO C [...], [...], p. [...].

²³ JO C [...], [...], p. [...].

²⁴ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (3) Cu toate că obiectivele Directivei (UE) 2015/849 ar trebui urmărite, orice modificări aduse respectivei directive ar trebui să fie în concordanță cu acțiunile în curs ale Uniunii în ceea ce privește lupta împotriva terorismului și a finanțării terorismului. Agenda europeană privind securitatea²⁵ a indicat necesitatea unor măsuri de abordare într-un mod mai eficace și mai cuprinzător a problemei finanțării terorismului, evidențiind faptul că infiltrarea pe piețele financiare permite finanțarea terorismului. Concluziile Consiliului European din 17-18 decembrie 2015 au subliniat, de asemenea, necesitatea de a lua rapid măsuri suplimentare împotriva finanțării terorismului în toate domeniile.
- (4) Comisia a adoptat un plan de acțiune menit să intensifice combaterea finanțării terorismului²⁶, care subliniază necesitatea adaptării la noile amenințări și a modificării Directivei (UE) 2015/849 în acest sens.
- (5) Măsurile la nivelul Uniunii trebuie, de asemenea, să reflecte cu acuratețe evoluțiile și angajamentele asumate la nivel internațional. Rezoluția 2199(2015) a Consiliului de Securitate al ONU solicită statelor să împiedice grupările teroriste să obțină acces la instituții financiare internaționale.
- (6) Furnizorii de servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare (adică monedele declarate ca având curs legal), precum și furnizorii de portofele digitale în monede virtuale nu au nicio obligație să identifice activitățile suspecte. Grupările teroriste pot astfel transfera fonduri către sistemul financiar al Uniunii sau în cadrul rețelilor de monede virtuale prin disimularea transferurilor sau prin faptul că beneficiază de un anumit grad de anonim pe platformele respective. Prin urmare, este esențial să se extindă domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/849 pentru a se include platformele de schimb pentru monede virtuale și furnizorii de portofele digitale. Autoritățile competente ar trebui să poată monitoriza utilizarea monedelor virtuale. Acest lucru ar oferi o abordare echilibrată și proporțională, protejând progresele tehnice și gradul ridicat de transparență atins în domeniul finanțării alternative și al antreprenoriatului social.
- (7) Credibilitatea monedelor virtuale nu va crește dacă acestea sunt folosite în scopuri criminale. În acest context, anonimitatea va deveni mai degrabă un obstacol decât un avantaj pentru adoptarea monedelor virtuale și pentru răspândirea potențialelor beneficii ale acestora. Includerea platformelor de schimb virtuale și a furnizorilor de portofele digitale nu va soluționa integral problema anonimatului aferent tranzacțiilor cu monede virtuale, deoarece o mare parte a mediului în care sunt folosite monedele virtuale va rămâne anonim, pentru că utilizatorii pot să facă de asemenea tranzacții fără platforme de schimb sau furnizori de portofele digitale. Pentru a combate riscurile legate de anonimitate, unitățile naționale de informații financiare ar trebui să fie în măsură să asocieze adresele monedelor virtuale cu identitatea proprietarului monedelor virtuale. În plus, ar trebui să fie evaluată în continuare posibilitatea de a permite utilizatorilor să se autodeclare, în mod voluntar, la autoritățile desemnate.
- (8) Monedele locale (cunoscute și sub denumirea de „monede complementare”) care sunt folosite într-un număr foarte limitat de rețele, precum un oraș sau o regiune, și în rândul unui număr redus de utilizatori nu ar trebui să fie considerate monede virtuale.

²⁵ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Agenda europeană privind securitatea”, COM(2015) 185 final.

²⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului, COM(2016) 50 final.

- (9) În relațiile lor cu persoanele fizice sau cu entitățile juridice stabilite în țări terțe cu grad înalt de risc, statele membre trebuie să solicite entităților obligate să aplice măsuri sporite de precauție privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile. Așadar, fiecare stat membru stabilește la nivel național tipul măsurilor sporite de precauție care trebuie luate în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc. Aceste abordări diferite între statele membre creează puncte slabe în privința gestionării relațiilor de afaceri care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate de Comisie. Lacunele respective pot fi exploatate de teroriști pentru a canaliza fonduri înspre și dinspre sistemul financiar al Uniunii. Este important să se îmbunătățească eficacitatea listei de țări terțe cu grad înalt de risc stabilite de Comisie, prin prevederea unui tratament armonizat al acestor țări la nivelul Uniunii. Această abordare armonizată ar trebui să se axeze în principal pe măsuri sporite de precauție privind clientela. Cu toate acestea, statele membre și entitățile obligate ar trebui să fie autorizate să aplice măsuri de atenuare suplimentare pe lângă măsurile sporite de precauție privind clientela, în conformitate cu obligațiile internaționale. Organizațiile internaționale și organismele de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului pot solicita aplicarea unor măsuri de contracarare corespunzătoare pentru a proteja sistemul financiar internațional de riscurile permanente și substanțiale de spălare a banilor și de finanțare a terorismului care provin din anumite țări. Statele membre ar trebui să adopte și să aplice măsuri suplimentare de atenuare a riscurilor în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc identificate de Comisie, luând în considerare cererile de adoptare a unor măsuri de contracarare precum cele exprimate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI).
- (10) Dat fiind caracterul evolutiv al amenințărilor și vulnerabilităților legate de spălarea banilor/finanțarea terorismului, Uniunea ar trebui să adopte o abordare integrată privind conformitatea regimurilor naționale de combatere a spălării banilor/finanțării terorismului cu cerințele la nivelul Uniunii, ținând cont de o evaluare a eficacității regimurilor naționale în cauză. Pentru a monitoriza transpunerea corectă a cerințelor Uniunii în regimurile naționale, implementarea efectivă a acestora și capacitatea lor de a realiza un regim preventiv solid în domeniu, Comisia ar trebui să își bazeze evaluarea pe regimurile naționale de gestionare a riscurilor, fără a aduce atingere evaluărilor efectuate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, precum și de GAFI sau de Comitetul de Experți pentru Evaluarea Măsurilor de Combatere a Spălării Banilor (MONEYVAL).
- (11) Cardurile preplătite de uz general prezintă utilizări legitime și constituie un instrument care contribuie la incluziunea financiară. Cu toate acestea, cardurile preplătite anonime sunt ușor de utilizat pentru finanțarea atacurilor și a logisticii teroriste. Prin urmare, este esențial să se împiedice accesul teroriștilor la aceste mijloace de finanțare a operațiunilor lor, prin reducerea suplimentară a limitelor și a sumelor maxime pentru care li se permite entităților obligate să nu aplice anumite măsuri de precauție privind clientela prevăzute de Directiva (UE) 2015/849. Astfel, ținând cont de nevoile consumatorilor în ceea ce privește utilizarea instrumentelor preplătite de uz general și neîmpiedicând utilizarea acestor instrumente pentru promovarea incluziunii sociale și financiare, este esențial totodată să se reducă pragurile existente pentru cardurile preplătite anonime de uz general și să se elimine exonerarea de la aplicarea măsurilor de precauție privind clientela pentru utilizarea online a acestora.

- (12) Cu toate că utilizarea cardurilor preplătite anonime emise în Uniune este în esență limitată doar la teritoriul Uniunii, acest lucru nu este întotdeauna valabil pentru cardurile similare emise în țări terțe. Prin urmare, este important să se asigure că utilizarea în Uniune a cardurilor preplătite anonime emise în afara Uniunii este permisă numai în cazurile în care se poate considera că acestea respectă cerințe echivalente cu cele prevăzute în legislația Uniunii. Această regulă ar trebui pusă în aplicare în deplină conformitate cu obligațiile Uniunii în ceea ce privește comerțul internațional, în special cu dispozițiile Acordului General privind Comerțul cu Servicii.
- (13) Unitățile de informații financiare joacă un rol important în identificarea operațiunilor financiare ale rețelelor teroriste, în special a celor transfrontaliere, și în detectarea finanțatorilor acestora. Din cauza lipsei unor standarde internaționale prescriptive, se mențin diferențe semnificative între unitățile de informații financiare în ceea ce privește funcțiile, competențele și prerogativele lor. Aceste diferențe nu ar trebui, totuși, să afecteze activitatea unei unități de informații financiare, mai ales capacitatea acestora de a efectua analize preventive în sprijinul tuturor autorităților responsabile cu activități de culegere de informații, de investigare și judiciare, și nici cooperarea internațională. Unitățile de informații financiare ar trebui să aibă acces la informații și să fie în măsură să facă schimb de informații fără impedimente, inclusiv printr-o cooperare corespunzătoare cu autoritățile de aplicare a legii. În toate cazurile în care există suspiciuni de activități criminale, în special în cazurile care implică finanțarea terorismului, informațiile ar trebui să fie furnizate direct și rapid, fără întârzieri nejustificate. Prin urmare, este esențial să se îmbunătățească în continuare eficacitatea și eficiența unităților de informații financiare, prin clarificarea competențelor și a cooperării dintre unitățile de informații financiare.
- (14) Unitățile de informații financiare ar trebui să poată obține de la orice entitate obligată toate informațiile necesare legate de exercitarea funcțiilor lor. Accesul nerestricționat la informații este esențial pentru a se asigura faptul că fluxurile de bani pot fi urmărite în mod corespunzător și că rețelele și fluxurile ilicite sunt detectate într-un stadiu incipient. Atunci când unitățile de informații financiare au nevoie să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate pe baza unei suspiciuni de spălare a banilor, o astfel de suspiciune poate fi declanșată de un raport de tranzacții suspecte prealabil prezentat unității de informații financiare, dar și prin alte mijloace, cum ar fi propria analiză a unității de informații financiare, informații furnizate de autoritățile competente sau informații deținute de altă unitate de informații financiare. Prin urmare, unitățile de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină informații de la orice entitate obligată, chiar și fără prezentarea unui raport prealabil de către entitatea obligată individuală. De asemenea, o unitate de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină astfel de informații pe baza unei cereri înaintate de o altă unitate de informații financiare din Uniune și să facă schimb de informații cu unitatea de informații financiare solicitantă.
- (15) Întârzierea accesului unităților de informații financiare și al altor autorități competente la informații privind identitatea titularilor conturilor bancare și de plăți împiedică detectarea transferurilor de fonduri legate de terorism. Datele naționale care permit identificarea conturilor bancare și de plăți care aparțin unei singure persoane sunt fragmentate și, prin urmare, nu sunt accesibile în timp util unităților de informații financiare și altor autorități competente. Prin urmare, este esențial să se instituie în toate statele membre mecanisme centralizate automatizate, precum un registru sau un sistem de extragere a datelor, ca modalitate eficientă de a obține accesul în timp util la

informații privind identitatea titularilor conturilor bancare și de plăți, a reprezentanților, precum și a beneficiarilor reali ai acestora.

- (16) În vederea respectării vieții private și a protecției datelor cu caracter personal, aceste registre ar trebui să stocheze datele minime necesare pentru efectuarea investigațiilor privind combaterea spălării banilor. Persoanele vizate ar trebui să fie informate cu privire la faptul că datele lor sunt înregistrate și pot fi accesate de unitățile de informații financiare și ar trebui să beneficieze de un punct de contact pentru exercitarea drepturilor lor de acces și de rectificare. Atunci când transpun aceste dispoziții, statele membre ar trebui să stabilească perioade maxime de păstrare (păstrare a cărei durată este susținută de o motivare adecvată) în cazul înregistrării datelor cu caracter personal în registre și ar trebui să prevadă distrugerea acestora imediat după ce informațiile nu mai sunt necesare pentru scopul declarat. Accesul la registrele și la bazele de date respective ar trebui să fi limitat pe baza principiului „necesității de a cunoaște”.
- (17) Identificarea exactă și verificarea datelor persoanelor fizice și juridice sunt esențiale pentru combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului. Cele mai recente evoluții tehnice în ceea ce privește digitizarea tranzacțiilor și a plăților permit o identificare electronică sau de la distanță sigură. Ar trebui să se țină seama de aceste mijloace de identificare, stabilite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷, în special în ceea ce privește sistemele de identificare electronică notificate și mijloacele care oferă instrumente sigure de nivel înalt și un criteriu de referință pe baza căruia poate fi verificată evaluarea metodelor de identificare instituite la nivel național. Prin urmare, este esențial să se recunoască drept mijloace valabile de verificare a identității copiile electronice sigure ale documentelor originale, precum și declarațiile, atestatele sau datele de identificare electronice.
- (18) Pragul privind beneficiarul real stabilit la articolul 3 punctul 6 litera (a) din Directiva (UE) 2015/849 nu face distincție între entitățile corporative comerciale reale și cele care nu au operațiuni active și sunt utilizate în principal ca structură intermediară între active sau venituri și beneficiarul real. Pentru acesta din urmă, pragul stabilit este ușor de eludat, ceea ce înseamnă că persoanele fizice care dețin sau controlează în ultimă instanță entitatea juridică respectivă nu pot fi identificate. Pentru a clarifica mai bine informațiile referitoare la beneficiarii reali, în ceea ce privește structurile intermediare care adoptă o formă corporativă, este necesar să se stabilească un prag specific pe baza căruia să se deducă indiciul dreptului de proprietate.
- (19) Abordarea pentru examinarea clienților existenți în cadrul actual se bazează pe o abordare bazată pe riscuri. Cu toate acestea, având în vedere gradul mai ridicat de risc pentru spălarea banilor, finanțarea terorismului și infracțiunile principale asociate aferente anumitor structuri intermediare, este posibil ca această abordare să nu permită depistarea și evaluarea la timp a riscurilor. Prin urmare, este important să se asigure că anumite categorii bine definite de clienți deja existenți sunt, de asemenea, monitorizate metodic.
- (20) În prezent, statele membre au obligația de a asigura faptul că entitățile juridice înregistrate pe teritoriul lor obțin și dețin informații adecvate, corecte și actuale cu privire la beneficiarul lor real. Necesitatea de a deține informații corecte și actualizate

²⁷

Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

cu privire la beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea ascunde identitatea în spatele unei structuri corporative. Dat fiind că sistemul financiar este interconectat la nivel global, fondurile sunt mai ușor de ascuns și de mutat în jurul lumii, iar persoanele care spală bani și cele care finanțează terorismul, precum și alți infractori utilizează din ce în ce mai mult această posibilitate.

- (21) Ar trebui clarificat factorul specific de determinare a statului membru responsabil pentru monitorizarea și înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare. Pentru a evita situația în care, din cauza diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre, anumite fiducii nu sunt monitorizate sau înregistrate nicăieri în Uniune, toate fiduciile și construcțiile juridice similare ar trebui să fie înregistrate acolo unde sunt administrate. Pentru a asigura monitorizarea și înregistrarea efectivă a informațiilor privind beneficiarii reali ai fiduciilor, este de asemenea necesară cooperarea între statele membre.
- (22) Accesul publicului prin dezvăluirea obligatorie a anumitor informații privind beneficiarii reali ai societăților oferă garanții suplimentare părților terțe care doresc să facă afaceri cu aceste societăți. Anumite state membre au luat măsuri sau și-au anunțat intenția de a pune la dispoziția publicului informațiile cuprinse în registrele beneficiarilor reali. Faptul că nu toate statele membre vor pune informațiile la dispoziția publicului sau diferențele în ceea ce privește informațiile puse la dispoziție și accesibilitatea acestora poate duce la niveluri diferite de protecție a părților terțe în Uniune. În cadrul unei piețe interne care funcționează bine, este nevoie de coordonare pentru a se evita denaturările.
- (23) Accesul public permite, de asemenea, un control sporit al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau de către organizațiile societății civile, și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar. Acest acces poate contribui la combaterea utilizării neadecvate a entităților juridice și a construcțiilor juridice atât prin acordarea de sprijin la anchete, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea încheia tranzacții cu ele ar cunoaște identitatea beneficiarilor reali. De asemenea, facilitează punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea acestor infracțiuni.
- (24) Încrederea investitorilor și a publicului larg în piețele financiare depinde în mare parte de existența unui regim de informare precisă care să asigure transparența în ceea ce privește beneficiarii reali și structurile de control ale societăților. Acest lucru este valabil în special în cazul sistemelor de guvernare corporativă care sunt caracterizate de concentrarea proprietății, cum ar fi cel din Uniune. Pe de o parte, marii investitori cu drepturi de vot și de flux de numerar semnificative pot încuraja creșterea pe termen lung și performanța societății. Pe de altă parte, însă, beneficiarii reali care dețin controlul prin volumuri mari de voturi pot fi interesați să deturneze activele și oportunitățile societății pentru a obține câștiguri personale în detrimentul investitorilor minoritari.
- (25) Prin urmare, statele membre ar trebui să permită accesul la informațiile privind beneficiarii reali într-un mod suficient de coerent și de coordonat, prin registrele centrale în care sunt cuprinse informațiile privind beneficiarii reali, stabilind o regulă clară de acces public, astfel încât părțile terțe să fie în măsură să verifice, în întreaga Uniune, care sunt beneficiarii reali ai societăților. În consecință, este necesară

modificarea Directivei 2009/101/CE al Parlamentului European și al Consiliului²⁸ pentru a armoniza dispozițiile naționale privind divulgarea de informații referitoare la beneficiarii reali ai societăților, în special în scopul protejării intereselor părților terțe.

- (26) Ar trebui să se urmărească un echilibru just, în special între interesul public general pentru transparența societăților și prevenirea spălării banilor și drepturile fundamentale ale persoanelor vizate. Setul de date care urmează să fie pus la dispoziția publicului ar trebui să fie limitat, definit în mod clar și exhaustiv și cu caracter general, pentru a reduce la minimum eventualele prejudicii asupra beneficiarilor reali. În același timp, informațiile puse la dispoziția publicului nu ar trebui să difere în mod semnificativ de datele colectate în momentul respectiv. Pentru a limita ingerința în dreptul la respectarea vieții lor private în general și la protecția datelor lor cu caracter personal în special, aceste informații ar trebui să se refere în esență la situația beneficiarilor reali ai societăților și ai fiduciilor și ar trebui să fie strict legată de sfera activității economice a beneficiarilor reali.
- (27) Dezvăluirea informațiilor privind beneficiarii reali ar trebui concepută astfel încât să ofere guvernelor și autorităților de reglementare posibilitatea de a răspunde rapid la tehnicile de investiții alternative, cum ar fi instrumentele derivate pe acțiuni cu decontare în numerar. Pe de altă parte, acționarii majoritari legitimi nu ar trebui descurajați de la a-și asuma un rol activ în monitorizarea gestionării societăților cotate la bursă. Pentru funcționarea piețelor financiare, care au devenit din ce în ce mai orientate către dimensiunea internațională și mai complexe, este esențial ca cerințele și normele juridice care permit schimbul de informații la nivel internațional să fie disponibile și puse în aplicare efectiv de autoritățile naționale de supraveghere.
- (28) Datele cu caracter personal ale beneficiarilor reali ar trebui făcute publice pentru a permite părților terțe și societății civile în general să știe cine sunt beneficiarii reali. Această îmbunătățire a controlului public va contribui la prevenirea utilizării abuzive a entităților juridice și a construcțiilor juridice, inclusiv a evaziunii fiscale. Prin urmare, este esențial ca aceste informații să rămână la dispoziția publicului prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de 10 de ani după ce societatea a fost radiată din registru. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată prevedea prin lege prelucrarea informațiilor privind beneficiarii reali, inclusiv a datelor cu caracter personal, pentru alte scopuri, dacă o astfel de prelucrare îndeplinește un obiectiv de interes public și constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică în raport cu obiectivul legitim urmărit.
- (29) În plus, cu același scop de a asigura o abordare proporțională și echilibrată și de a garanta drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, statele membre ar trebui să prevadă, în circumstanțe excepționale, excepții de la divulgarea și accesul la informațiile privind beneficiarii reali din registre în cazul în care informațiile ar expune beneficiarul real riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de violență sau de intimidare.

²⁸ Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

- (30) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹, care va fi înlocuită de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰, se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive.
- (31) În consecință, persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt deținute în registrele naționale ca informații privind beneficiarii reali ar trebui informate cu privire la publicarea datelor lor cu caracter personal înainte ca publicarea să aibă loc. În plus, ar trebui puse la dispoziție numai datele cu caracter personal care sunt actualizate și care corespund beneficiarilor reali efectivi, iar beneficiarii ar trebui să fie informați cu privire la drepturile lor în temeiul actualului cadru juridic al Uniunii în materie de protecție a datelor, astfel cum este stabilit în Regulamentul (UE) 2016/679 și în Directiva (UE) 2016/680³¹, precum și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi.
- (32) Prezenta directivă nu aduce atingere protecției datelor cu caracter personal prelucrate de autoritățile competente în conformitate cu Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului³², care va fi înlocuită de Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului³³.
- (33) În prezent, societățile și alte entități juridice similare care își desfășoară activitatea în Uniune au obligația de a își înregistra informațiile privind beneficiarii reali, însă aceeași obligație nu se aplică tuturor fiduciilor și altor construcții juridice care prezintă caracteristici similare, cum ar fi *Treuhand*, *fiducies* sau *fideicomiso*, instituite în Uniune. Pentru a se asigura că beneficiarii reali ai tuturor persoanelor juridice și construcțiilor juridice care își desfășoară activitatea în Uniune sunt corect identificați și monitorizați în conformitate cu un set de condiții echivalente și coerente, normele privind înregistrarea de către fiducieri (*trustees*) a informațiilor privind beneficiarii reali ai fiduciilor ar trebui să fie consecvente cu cele stabilite în ceea ce privește înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali ai societăților.
- (34) Este esențial să se țină seama de particularitățile fiduciilor și ale construcțiilor juridice similare, în ceea ce privește informațiile referitoare la beneficiarul lor real aflate la dispoziția publicului. Indiferent de calificarea lor în dreptul național, ar trebui să se facă distincție între, pe de o parte, fiduciile care constau în orice proprietate deținută

²⁹ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³¹ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

³² Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 60).

³³ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

de o persoană sau în numele unei persoane care desfășoară o activitate comercială constând în sau incluzând gestionarea de fiducii și care acționează în calitate de fiduciar al unei fiducii în cadrul activităților comerciale respective cu scopul de a obține profit și, pe de altă parte, orice alte fiducii. Dată fiind natura primei categorii de fiducii, informațiile privind beneficiarii reali ai acestora ar trebui să fie puse la dispoziția publicului prin divulgare obligatorie. Ar trebui să se ofere acces la același set limitat de date privind beneficiarul real ca și în cazul societăților.

- (35) Pentru a asigura proporționalitatea, informațiile privind beneficiarii reali ai oricăror alte fiducii decât cele care constau în orice proprietate deținută de o persoană sau în numele unei persoane care desfășoară o activitate comercială constând în sau incluzând gestionarea de fiducii și care acționează în calitate de fiduciar al unei fiducii în cadrul activităților comerciale respective cu scopul de a obține profit ar trebui să fie disponibile numai părților care dețin un interes legitim. Interesul legitim în ceea ce privește spălarea banilor, finanțarea terorismului și infracțiunile principale asociate ar trebui să fie justificate prin mijloace ușor accesibile, cum ar fi statutele sau declarația de misiune a organizațiilor neguvernamentale, sau pe baza unor activități anterioare demonstrate relevante pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ori a infracțiunilor principale asociate sau pe baza un bilanț pozitiv de anchete sau de acțiuni în domeniu respectiv.
- (36) Pentru a asigura o înregistrare și un schimb de informații coerent și eficient, statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea lor responsabilă cu registrul creat pentru informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciilor cooperează cu omologii săi din alte state membre, făcând schimb de informații în ceea ce privește fiduciile reglementate de legislația primului stat membru și administrate în alt stat membru.
- (37) Este important să se asigure faptul că normele de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt puse în aplicare în mod corect de către entitățile obligate. În acest context, statele membre ar trebui să consolideze rolul autorităților publice care acționează ca autorități competente cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului, inclusiv al unităților de informații financiare, al autorităților care au funcția de cercetare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului și funcția de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, precum și al autorităților anticorupție, al autorităților fiscale, al autorităților care primesc rapoarte privind transportul transfrontalier de numerar și instrumente negociabile la purtător și al autorităților care au responsabilități de supraveghere sau de monitorizare menite să asigure respectarea normelor de către entitățile obligate.
- (38) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative³⁴, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente în care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (39) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume protecția sistemului financiar prin prevenirea, depistarea și investigarea spălării banilor și a finanțării terorismului, nu

³⁴

JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dat fiind că măsurile individuale adoptate de statele membre pentru a-și proteja sistemele financiare ar putea fi incompatibile cu funcționarea pieței interne, cu principiile statului de drept și cu politica publică a Uniunii, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității stabilit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul respectiv.

- (40) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7), dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16).
- (41) Având în vedere necesitatea de a pune în aplicare urgent măsurile adoptate pentru a consolida regimul Uniunii instituit în vederea prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și având în vedere angajamentele asumate de statele membre pentru a finaliza rapid transpunerea Directivei (UE) 2015/849, prezenta directivă ar trebui să fie transpusă până la 1 ianuarie 2017. Din aceleași motive, modificările aduse Directivei (UE) 2015/849 și Directivei 2009/101/CE ar trebui, de asemenea, să fie transpuse până la 1 ianuarie 2017.
- (42) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵ [și a emis un aviz la ...³⁶],
- (43) Prin urmare, Directivele (UE) 2015/849 și 2009/101/CE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări aduse Directivei (UE) 2015/849

Directiva (UE) 2015/849 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (1) punctul 3, se adaugă următoarele litere (g) și (h):
 - „(g) furnizorii implicați în primul rând și în mod profesional în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare;
 - (h) furnizorii de portofele digitale care oferă servicii de custodie a datelor de identificare necesare pentru accesarea monedelor virtuale.”;
- (2) Articolul 3 se modifică după cum urmează:
 - (a) la punctul 6 litera (a) subpunctul (i), se adaugă următorul paragraf:

³⁵ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

³⁶ JO C ...

„În sensul articolului 13 alineatul (1) litera (b) și al articolului 30 din prezenta directivă, indiciul privind dreptul de proprietate sau de control prevăzut la al doilea paragraf se reduce la 10 % în cazul în care entitatea juridică este o entitate nefinanciară pasivă, astfel cum este definită în Directiva 2011/16/UE.”;

(b) punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. «monedă electronică» înseamnă moneda electronică astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE, dar excluzând valoarea monetară prevăzută la articolul 1 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă.”;

(c) se adaugă următorul punct 18:

„18. «monede virtuale» înseamnă o reprezentare digitală de valoare care nu este nici emisă de o bancă centrală sau de o autoritate publică, nici în mod obligatoriu legată de o monedă fiduciară, dar este acceptată de către persoane fizice sau juridice ca mijloc de plată și poate fi transferată, stocată sau tranzacționată în mod electronic.”;

(3) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) instrumentul de plată nu este reîncărcabil sau are o limită maximă de 150 EUR pentru tranzacțiile de plăți lunare, care poate fi utilizată numai în statul membru respectiv;

(b) suma maximă depozitată electronic nu depășește 150 EUR.”;

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că derogarea prevăzută la alineatul (1) nu este aplicabilă în cazul fie al plății online, fie al răscumpărării în numerar sau al retragerii în numerar a valorii monetare a monedei electronice în cazul în care suma răscumpărată depășește 50 EUR.”;

(c) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) Statele membre se asigură că instituțiile de credit și instituțiile financiare din Uniune care acționează în calitate de dobânditori acceptă plățile efectuate cu carduri preplătite emise în țări terțe doar în cazul în care aceste carduri îndeplinesc cerințe echivalente cu cele prevăzute la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf literele (a), (b), (c) și la articolul 14 sau pot fi considerate ca îndeplinind cerințele de la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.”;

(4) La articolul 13 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) identificarea clientului și verificarea identității clientului pe baza documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă fiabilă și independentă, inclusiv, dacă sunt disponibile, mijloacele de identificare electronică stabilite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014*;

* Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru

tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).”

- (5) La articolul 14, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre impun ca entitățile obligate să aplice măsurile de precauție privind clientela nu numai tuturor clienților noi, ci și, atunci când este cazul, clienților existenți, în funcție de risc sau atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă sau în cazul în care entitatea obligată are în cursul anului calendaristic relevant datoria de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile referitoare la beneficiarul (beneficiarii) real (reali), în special în temeiul Directivei 2011/16/UE.”;

- (6) La articolul 18 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazurile menționate la articolele 19-24, precum și în alte cazuri de risc mai ridicat identificate de statele membre sau de entitățile obligate, statele membre solicită entităților obligate să aplice măsuri sporite de precauție privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile respective în mod corespunzător.”;

- (7) Se introduce următorul articol 18a:

„Articolul 18a

(1) În ceea ce privește tranzacțiile care implică țări terțe cu grad înalt de risc, statele membre impun ca entitățile obligate, în relațiile lor cu persoane fizice sau cu entități juridice stabilite în țări terțe identificate ca țări terțe cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2), să aplice cel puțin toate măsurile sporite de precauție privind clientela următoare:

- (a) obținerea de informații suplimentare privind clientul;
- (b) obținerea de informații suplimentare privind natura avută în vedere a relației de afaceri;
- (c) obținerea de informații privind sursa fondurilor sau sursa averii clientului;
- (d) obținerea de informații privind motivele tranzacțiilor avute în vedere sau realizate;
- (e) obținerea aprobării conducerii superioare pentru crearea sau continuarea relației de afaceri;
- (f) realizarea unei monitorizări sporite a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tipurilor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară;
- (g) impunerea efectuării primei plăți printr-un cont deschis în numele clientului la o bancă supusă unor standarde similare în ceea ce privește măsurile de precauție privind clientela.

(2) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii, statele membre pot impune entităților obligate ca, în

relațiile lor cu persoane fizice sau cu entități juridice stabilite în țări terțe identificate ca țări terțe cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2), să aplice una sau mai multe măsuri de atenuare suplimentare:

- (a) impunerea obligației ca instituțiile financiare să aplice elemente suplimentare de măsuri sporite de precauție;
- (b) introducerea unor mecanisme relevante de raportare consolidată sau raportarea sistematică a tranzacțiilor financiare;
- (c) limitarea relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor financiare cu persoane fizice sau cu entități juridice din țara identificată.

(3) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1), statele membre pot aplica una dintre următoarele măsuri în cazul țărilor terțe identificate ca țări terțe cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2), cu respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii:

- (a) refuzul înființării unor filiale, sucursale sau reprezentanțe ale instituțiilor financiare din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că instituția financiară respectivă provine dintr-o țară care nu dispune de sisteme adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - (b) interzicerea înființării de către instituțiile financiare a unor sucursale sau reprezentanțe în țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța respectivă s-ar afla într-o țară care nu dispune de sisteme adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
 - (c) interzicerea practicii instituțiilor financiare de a se baza pe părți terțe situate în țara în cauză pentru a realiza elemente ale procesului de precauție privind clientela;
 - (d) impunerea obligației instituțiilor financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile corespunzătoare cu instituțiile financiare din țara în cauză;
 - (e) impunerea unor cerințe sporite de supraveghere sau de audit extern pentru sucursalele și filialele instituțiilor financiare stabilite în țara în cauză;
 - (f) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara în cauză.
- (4) Atunci când adoptă sau când aplică măsurile menționate la alineatele (2) și (3), statele membre iau în considerare, după caz, evaluările sau rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, în ceea ce privește riscurile prezentate de anumite țări terțe.
- (5) Statele membre transmit o notificare Comisiei înainte de adoptarea sau de aplicarea măsurilor prevăzute la alineatele (2) și (3).”;

- (8) La articolul 27, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că entitățile obligate la care este trimis clientul iau măsuri adecvate pentru a asigura faptul că partea terță furnizează de îndată, la cerere, copii relevante ale datelor de identificare și de verificare, inclusiv, atunci când sunt disponibile, date obținute prin mijloacele de identificare electronică prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, precum și alte documente relevante privind identitatea clientului sau a beneficiarului real.”;

(9) Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (5), litera (c) a primului paragraf și al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Registrul central menționat la alineatul (3) asigură accesul prompt și nerestricționat al autorităților competente și al unităților de informații financiare la toate informațiile deținute în registrul central, fără nicio restricție și fără a alerta entitatea în cauză. De asemenea, el permite accesul prompt al entităților obligate atunci când acestea aplică măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul II.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul central menționat la alineatul (3) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, inclusiv autoritățile fiscale și autoritățile care au funcția de cercetare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului și funcția de urmărire și de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.”;

(c) alineatele (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(9) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în legislația națională, în cazul în care accesul menționat la alineatul (5) litera (b) ar expune beneficiarul real riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau prezintă o altă formă de incapacitate, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz.

Excepțiile acordate în temeiul prezentului alineat nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare și nici entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b) care sunt funcționari publici.

(10) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 4a alineatul (1) din Directiva 2009/101/CE. Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4c din Directiva 2009/101/CE.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 4a alineatul (2) din Directiva 2009/101/CE, în conformitate cu legislația națională a statelor membre prin care se pune în aplicare alineatul (5) din prezentul articol.

Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces conform alineatului (5).”;

(10) Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că prezentul articol se aplică fiduciilor și altor tipuri de construcții juridice cu o structură sau cu funcții similare fiduciilor, cum ar fi, printre altele, *fiducie*, *Treuhand* sau *fideicomiso*.

Fiecare stat membru impune ca fiduciarul (*trustees*) oricărei fiducii exprese administrate în statul membru respectiv să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate privind beneficiarul real al fiduciei. Aceste informații includ identitatea:

- (a) constituitorului;
- (b) fiduciarului;
- (c) protectorului (dacă există);
- (d) beneficiarilor sau categoriei de beneficiari;
- (e) oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv asupra fiduciei.”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate într-un registru central instituit de statul membru în care este administrată fiducia.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că informațiile cuprinse în registrul menționat la alineatul (3a) sunt accesibile în mod prompt și nerestricționat autorităților competente și unităților de informații financiare, fără a alerta părțile fiduciei în cauză. De asemenea, ele se asigură că entităților obligate li se permite accesul prompt la aceste informații, în temeiul dispozițiilor referitoare la măsurile de precauție privind clientela stabilite în capitolul II. Statele membre informează Comisia cu privire la caracteristicile acestor mecanisme.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul menționat la alineatul (3a) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, inclusiv autoritățile fiscale și autoritățile care au funcția de cercetare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului și funcția de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.”;

(d) se introduc următoarele alineate (4a) și (4b):

„(4a) Informațiile cuprinse în registrul menționat la alineatul (3a) din prezentul articol în legătură cu orice alte fiducii decât cele menționate la articolul 7b litera (b) din Directiva (CE) 2009/101 sunt accesibile oricărei persoane sau organizații care poate demonstra un interes legitim.

Informațiile accesibile persoanelor și organizațiilor care pot demonstra un interes legitim constau în numele, luna și anul nașterii, naționalitatea și țara de reședință ale beneficiarului real, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 6 litera (b).

(4b) Ori de câte ori încep o nouă relație comercială cu o fiducie sau cu altă construcție juridică ce face obiectul înregistrării informațiilor privind beneficiarul real în temeiul alineatului (3a), entitățile obligate trebuie să obțină o dovadă a înregistrării în toate cazurile aplicabile.”;

(e) se introduce următorul alineat (7a):

„(7a) În circumstanțe excepționale stabilite în legislația națională, în cazul în care accesul menționat la alineatele (4) și (4a) ar expune beneficiarul real riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau prezintă o altă formă de incapacitate, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz.

Excepțiile acordate în temeiul primului paragraf nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare și nici entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b) care sunt funcționari publici.

În cazul în care un stat membru decide să instituie o excepție în conformitate cu primul paragraf, acesta nu restricționează accesul la informații al autorităților competente și al unităților de informații financiare.”;

(f) alineatul (8) se elimină;

(g) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3a) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 4a alineatul (1) din Directiva 2009/101/CE. Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 4c din Directiva 2009/101/CE.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 4a alineatul (2) din Directiva 2009/101/CE, în conformitate cu legislația națională a statelor membre prin care se pun în aplicare alineatele (4) și (5) din prezentul articol.

Statele membre se asigură că doar informațiile menționate la alineatul (1) care sunt actualizate și corespund beneficiarilor reali efectivi sunt puse la dispoziție prin registrele lor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor, iar accesul la informațiile respective trebuie să se facă în conformitate cu normele privind protecția datelor.

Statele membre cooperează cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces conform alineatelor (4) și (4a) din prezentul articol.”;

(h) se adaugă următorul alineat (10):

„(10) În sensul prezentului articol, o fiducie este considerată a fi administrată în fiecare stat membru în care sunt stabiliți fiduciarii.”;

(11) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) primul paragraf, a patra teză se înlocuiește cu următorul text:

„Aceasta este în măsură să obțină și să folosească informații de la orice entitate obligată.”;

(b) se adaugă următorul alineat (9):

„(9) În contextul funcțiilor sale, fiecare unitate de informații financiare este în măsură să obțină de la orice entitate obligată informații în scopul menționat la alineatul (1) din prezentul articol, chiar dacă această entitate obligată nu a depus un raport prealabil în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (a).”;

(12) Se introduce următorul articol 32a:

„Articolul 32a

(1) Statele membre instituie mecanisme centralizate automatizate, cum ar fi registrele centrale sau sistemele centrale electronice de extragere a datelor, care permit identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice ce dețin sau controlează conturi de plăți, astfel cum sunt definite în Directiva 2007/64/CE, și conturi bancare deținute de o instituție de credit pe teritoriul lor. Statele membre informează Comisia cu privire la caracteristicile acestor mecanisme naționale.

(2) Statele membre se asigură că informațiile cuprinse în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) sunt direct accesibile, la nivel național, unităților de informații financiare și autorităților competente, pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive. Statele membre se asigură că orice unitate de informații financiare este în măsură să furnizeze în timp util informații cuprinse în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) oricărei alte unități de informații financiare, în conformitate cu articolul 53.

(3) Următoarele informații trebuie să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate menționate la alineatul (1):

- pentru titularul de cont-client și orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului: numele, precum și celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (a) sau un număr unic de identificare;
- pentru beneficiarul real al titularului de cont-client: numele, precum și celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (b) sau un număr unic de identificare;
- pentru contul bancar sau de plăți: numărul IBAN și data deschiderii și închiderii contului.”;

(13) La articolul 33 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) furnizarea către unitatea de informații financiare, în mod direct, la cererea acesteia, a tuturor informațiilor necesare.”;

(14) La articolul 39, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu împiedică divulgarea între instituțiile de credit și instituțiile financiare din statele membre, cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup, sau între aceste entități și sucursalele și filialele deținute în majoritate

ale acestora înființate în țări terțe, cu condiția ca aceste sucursale și filiale deținute în majoritate să respecte integral politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, în conformitate cu articolul 42, și ca politicile și procedurile la nivel de grup să respecte cerințele prevăzute în prezenta directivă.”;

(15) La articolul 40, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) în cazul măsurilor de precauție privind clientela, o copie a documentelor și a informațiilor necesare pentru respectarea cerințelor de precauție privind clientela stabilite în capitolul II, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile obținute prin mijloacele de identificare electronică stabilite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, timp de cinci ani de la încetarea relației de afaceri cu clientul lor sau de la data unei tranzacții ocazionale;

(b) documente justificative și evidențe ale tranzacțiilor, constând în documentele originale sau în copii admisibile în proceduri judiciare în temeiul legislației naționale aplicabile, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile obținute prin mijloacele de identificare electronică stabilite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, care sunt necesare pentru identificarea tranzacțiilor, timp de cinci ani de la încetarea relației de afaceri cu clientul lor sau de la data unei tranzacții ocazionale.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Al doilea paragraf se aplică, de asemenea, în cazul datelor accesibile prin mecanismele centralizate menționate la articolul 32a.”;

(16) La articolul 47, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare, furnizorii de portofele digitale, casele de schimb valutar și de încasare a cecurilor de călătorie și furnizorii de servicii pentru fiducii sau pentru societăți sunt autorizați sau înregistrați și că furnizorii de servicii de jocuri de noroc sunt reglementați.”;

(17) Articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 49*

Statele membre se asigură că factorii de decizie, unitățile de informații financiare, autoritățile de supraveghere și alte autorități competente implicate în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum autoritățile fiscale, dispun de mecanisme eficiente care le permit să coopereze și să se coordoneze la nivel național în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv în vederea îndeplinirii obligației care le revine în temeiul articolului 7.”;

- (18) În capitolul VI secțiunea 3, se introduce următoarea subsecțiune IIa:

„Subsecțiunea IIa
Cooperarea dintre autoritățile competente

Articolul 50a

Statele membre nu interzic sau nu pun condiții nerezonabile ori care sunt restrictive în mod nejustificat în ceea ce privește schimbul de informații sau acordarea de asistență între autoritățile competente. În special, statele membre se asigură că autoritățile competente nu refuză o cerere de asistență pe motiv că:

- (a) se consideră că cererea implică și aspecte fiscale;
- (b) legislația națională impune entităților obligate să păstreze secretul sau confidențialitatea, cu excepția cazului în care informațiile relevante solicitate sunt deținute în circumstanțe în care se aplică privilegiul juridic sau secretul profesional;
- (c) există o anchetă, o investigație sau o procedură în curs de desfășurare în statul membru căruia i s-au solicitat informațiile, cu excepția cazului în care asistența ar împiedica ancheta, investigația sau procedura în cauză;
- (d) natura sau statutul autorității competente solicitante este diferit de cel al autorității competente căreia i se adresează solicitarea.”;

- (19) La articolul 53, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare fac schimb, spontan sau la cerere, de orice informații care ar putea fi relevante pentru prelucrarea sau analizarea de către acestea a unor informații legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului și de persoanele fizice sau juridice implicate, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate și chiar dacă tipul infracțiunilor principale asociate nu este identificat în momentul schimbului.”;

- (b) la alineatul (2) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Respectiva unitate de informații financiare obține informațiile în conformitate cu articolul 32 alineatul (9) și transferă răspunsurile cu promptitudine.”;

- (20) La articolul 55, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că aprobarea prealabilă a unității de informații financiare căreia i s-a solicitat să comunice informațiile către autoritățile competente este acordată cu promptitudine și în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate. Unitatea de informații financiare căreia i s-a adresat solicitarea nu refuză să își dea aprobarea pentru o astfel de comunicare, decât dacă aceasta ar depăși domeniul de aplicare al dispozițiilor care i se aplică în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, dacă ar putea afecta o anchetă penală, dacă ar fi în mod clar disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice sau ale statului membru al unității de informații financiare căreia i s-a adresat solicitarea sau dacă nu ar fi, în orice alt mod, în conformitate cu

principiile fundamentale de drept intern ale statului membru respectiv. Orice astfel de refuz de a-și da aprobarea este explicat în mod corespunzător.”;

- (21) Articolul 57 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 57

Diferențele dintre definițiile din dreptul intern ale infracțiunilor fiscale nu afectează capacitatea unităților de informații financiare de a oferi asistență altei unități de informații financiare și nu limitează schimbul, comunicarea și utilizarea informațiilor în temeiul articolelor 53, 54 și 55.”;

- (22) La articolul 65 se adaugă un al doilea paragraf:

„Raportul este însoțit, dacă este necesar, de propuneri corespunzătoare, inclusiv, atunci când este cazul, privind monedele virtuale, competențele de instituire și menținere a unei baze de date centrale în care să fie înregistrate identitățile utilizatorilor și adresele portofelelor accesibile unităților de informații financiare, precum și formularele de autodeclarare care să fie folosite de utilizatorii de monede virtuale.”;

- (23) La articolul 66, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Directivele 2005/60/CE și 2006/70/CE se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2017.”;

- (24) La articolul 67 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 2017. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.”;

- (25) La punctul 2 din anexa III, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi mijloacele de identificare electronică sau serviciile de încredere relevante definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.”;

Articolul 2

Modificări aduse Directivei 2009/101/CE

Directiva 2009/101/CE se modifică după cum urmează:

(1) În capitolul 1, se introduce următorul articol 1a:

Articolul 1a

Domeniu de aplicare

Măsurile privind divulgarea de informații referitoare la beneficiarii reali se aplică în ceea ce privește actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre legate de:

(a) entitățile corporative și alte entități juridice menționate la articolul 30 din Directiva 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului*, inclusiv tipurile de societăți menționate la articolul 1 din prezenta directivă, cu excepția societăților care nu au scop lucrativ;

(b) fiduciile care cuprind orice bunuri deținute de sau în numele unei persoane care desfășoară o activitate comercială ce constă în sau include administrarea de fiducii și care acționează în calitate de fiduciar al unei fiducii în cadrul activităților respective cu scopul de a obține profit, precum și alte tipuri de construcții juridice care au o structură sau funcții similare acestor fiducii.

* Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”;

(2) În capitolul 2, se introduce următorul articol 7b:

„Articolul 7b

Divulgarea de informații privind beneficiarul real

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura divulgarea obligatorie, de către entitățile menționate la articolul 1a literele (a) și (b) din prezenta directivă, a unor informații adecvate, corecte și actuale cu privire la beneficiarul lor real, în conformitate cu articolele 30 și 31 din Directiva 2015/849.

Informațiile constau în numele, luna și anul nașterii, naționalitatea și țara de reședință ale beneficiarului real, precum și în natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

(2) Divulgarea informațiilor privind beneficiarii reali menționate la alineatul (1) este asigurată prin intermediul registrelor centrale menționate la articolul 30 alineatul (3) și la articolul 31 alineatul (3a) din Directiva 2015/849.

(3) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarii reali menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt de asemenea puse la dispoziția publicului prin sistemul de interconectare a registrelor menționat la articolul 4a alineatul (2).

(4) În circumstanțe excepționale stabilite în legislația națională, în cazul în care accesul la informațiile menționate la alineatul (1) ar expune beneficiarul real riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau prezintă o altă formă de incapacitate, statele membre pot prevedea o excepție de la obligația de divulgare pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz.

- (5) Datele cu caracter personal ale beneficiarilor reali menționate la alineatul (1) sunt divulgate pentru a permite părților terțe și societății civile în general să știe cine sunt beneficiarii reali, contribuind astfel la prevenirea utilizării abuzive a entităților juridice și a construcțiilor juridice prin îmbunătățirea controlului public. În acest scop, informațiile trebuie să se afle la dispoziția publicului, prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor, timp de maximum 10 de ani după ce societatea a fost radiată din registru.”.

Articolul 3

Transpunere

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 2017, cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*